

Elämän
iloa ja
ääniä
syksyyn!

Meri Öhman

Pirjo Silveri

Uudet papit aloittivat

Vammalan papisto sai tasapuolisesti nais- ja miesvahvistusta, kun nuoret teologit Johanna Ylärinta ja Pauli Selkee tänä syksynä aloittivat työnsä. Ylärinta vastaa sairaalasielunhoidosta, Selkee toimii nuorisopappina.

Sivu 3

Pirjo Silveri

Pyhäinpäivänä haudalle ja kirkkoon

Vuoden pimeimpään aikaan vietettävä pyhäinpäivä on Suomessa hiljainen ja harras päivä. Silloin monet omaiset vievät edesmenneiden läheistensä haudoille kynttilöitä. Monien askeleet suuntaavat myös kirkkoon.

Sivut 7, 15

Pirjo Silveri

Miksi kannattaa äänestää?

Taluspäällikkö Paula Laasanen (oik.) kävi Sileekallion perhekerhossa kertomassa, millaisiin asioihin seurakuntalainen voi nyt äänellään vaikuttaa. Keskustelutuokio vakuutti äitien joukon. Moni lupasi lähteä uurnille ja houkuttella miehenkin mukaan. Lähde Sinäkin!

Lisää seurakuntavaaleista sivut 2 ja 8-12

SAATTEEKSI

Sinun vuorosi

Jokainen seurakunnan jäsen on yhtä arvokas. Hänellä on oikeus seurakunnan kalleimpaan lahjaan, armoon. Hänen ihmisoikeuksiaan ja uskoaan pitää kunnioittaa. Seurakunnan työn tavoitteena tulee olla, että sen jäsenet tuntevat olevansa sisaria ja veljiä Jeesuksessa Kristuksessa, samaa joukkoa.

Kirkon vuosituhtainen vitsaus on ollut pirstaloituminen ja lahkoutuminen. Aina on noussut niitä, jotka ovat ottaneet totuuden omaan hallintaansa ja ilmoittaneet, että vain ja juuri heillä on se ainoa oikea käsitys ja totuus. He sulkeutuvat omaan piiriinsä.

Kirkolla taas on oma tunnustuksensa ja käytäntönsä. Ne rakentuvat Raamatun ja kirkon päätöksenteon perustukselle. Vakaumus tai usko kuvaa samaa yksilön kohdalla.

Yksimielisyyttä opista ja varsinkin toimintatavoista näyttää olevan mahdollista saavuttaa. Sitä kuitenkin tavoitellaan, vaikka samalla tunnustetaan reaalityttöisyyttä. Selvää on, ettei yksilön vakaumus voi mennä kirkon yhteisen vakauksen edelle tai siitä liian kauas. Sellainen kirkko joutuisi ennen pitkää kaaokseen.

Kyse on siten myös pelisäännöistä, ja raja tulee aina josain vastaan.

Kirkkomme hyväksyi 20 vuotta sitten pappisviran avaamisen naisille – pitkän harkinnan jälkeen ja varmana siitä, että päätös on sopuisuudessa Raamatun, kirkon uskon ja tunnustuksen kanssa ja että uudistus on meidän ajassamme välttämättömyys.

Yhä kasvava seurakuntalaisten ja naispappien joukko kummastelee, miksi joidenkin yhä sallitaan olla kunnioittamatta kirkon päätöksiä ja toisten, nimenomaan naisten, ihmisoikeuksia. Naispappisuuden vastustajat taas vetoavat vanhaan käytäntöön ja vakaukseensa. He myös osoittavat sen väistämällä naispappeja alttarilla.

Kysymys on paljon syvemmästä asiasta kuin työvuorojen jakamisesta. Kysymys on uskomme perustavien arvojen toteuttamisesta.

Vakaumuksesta ja raamattu-uskollisuudesta ei pidä puhua ikään kuin se olisi vain naispappisuuden torjijilla. Vakaumus on myös naispappeilla, seurakuntalaisten enemmistöllä ja viime kädessä tietysti kirkolla.

Seurakuntavaaleissa ei ratkaista naispappeutta. Se on jo ratkaistu. Paikallistasolla vaaleilla on kuitenkin iso merkitys. Äänestämällä on mahdollista vaikuttaa siihen, annetaanko naispappisuuden edelleen viedä voimat ja huomio pääasiasta sivuasiaan. Pahimmassa tapauksessa tätä jatkuu vuodesta toiseen.

Haluammeko tällaista kotiseurakuntaamme? Ei tarvitse olla suurikaan profeetta ennustaakseen, ettei kestävää ratkaisua synny muuten kuin hyväksymällä kirkon päätökset.

Vakaumuksensa kukin pitääköön, mutta pappisnaisten täydet oikeudet työtoveruuteen on tunnustettava. Ellei sitä tehdä, Vammala jää saarekkeeksi, jonka naispappit kiertävät kaukaa.

Näissä vaaleissa on kysymys seurakunnan astumisesta 2000-luvulle ikuisen evankeliumin sanoman kanssa. Siksi Sinun äänesi on tärkeä.

Osmo Ojansivu
Vammalan kirkkoherra

ELÄMÄNKAAARI

Kastettu

Joel Kristian Lahtinen, Kamilla Elsa Maria Lehtinen, Alex Albert Waseenius, Aada Lotta Olivia Suontausta, Fiina Aleksandra Ikkala, Juho Antti Rafael Tamminen, Oskari Lauri Juhani Lohiniva, Emilia Julia Salmi, Alekski Antinpoika Juvola, Jarno Emil Jalmari Kuosmanen.

Eva Sofia Hildén, Matti Paavo Artturi Maijala, Janessa Ella Olivia Tuominen, Leevi Eemeli Heikkilä, Joanna Julia Kristiina Töppärä, Aino Katariina Vahamäki, Emma Tuulikki Kuusisto, Joonas Tapani Kristian Alitalo, Henna Riikka Laine, Aatu Elias Aleksanteri Kuusisto.

Vivi Aino Amanda Lumme, Allani Antonio Henrik Lindeman, Saku Sebastian Mikonpoika Määttä, Jenny Jasmin Juulia Tuovinen, Aatos Julius Veikkola, Aatu Martti Esko Koivula, Linnea Ruth Maria Järvinen, Mikko Leo Eemeli Grundström, Verner Heikki Holappa, Kiira Johanna Komero.

Pilvi Lilja Elina Koski-Vähälä, Kiira Anni Ilona Kiviniitty, Venni-Antti Suokas, Paula Johanna Ahonen, Alma Linnea Suhonen, Laura Maria Lähteenmäki, Venla Maria Lydyia Jalonen, Venla Pihla Aurora Tapiola, Veeti Lauri Oliver Tapiola, Leevi Matti Kristian Laakso.

Viivi Helmi Emilia Salonen, Elisa Minttu Marianne Mustanoja, Laura Elina Ojala, Erika Alexandra Riitinki, Viivi Kristiina Alakoski, Silja Aino Helena Laakso, Ellinoora Anni Sofia Santanen.

Avioliittoon vihitty

Lauri Johannes Jokinen ja Mervi Helena Sironen, Mika Petri Juhani Anttila ja Lila Orvokki Kankare, Repe Kristian Mäensivu ja Tanja

"Rakkaani on minun ja minä hänen."

(Luuk. 1.6:3)

Kristiina Peuramäki, Joonas Jari Petteri Haapanen ja Jenni Kristiina Vainionpää, Jarno Miika Sakari Töppärä ja Marjo Sini Kristiina Koskelo.

Hannu Aulis Olavi Koskinen ja Raili Hannele Ojala, Henri Kalervo Murtto ja Sanna-Riikka Tienhaara, Ville Petteri Ojansuu ja Ella Maarja Saine, Mikko Markus Virtanen ja Viia Henriikka Turppa, Joonas Mikael Kaasalainen ja Katja Marita Heino.

Juha-Matti Mikael Mäntylä ja Anniina Emilia Auranen, Mika-Petteri Rainio ja Anne Susanna Ryökynen, Lauri-Erik Alekski Tukonen ja Meri-Tuulia Tulla, Juhana Arvi Olavi Riekkinen ja Sari Susanna Levonon, Mikko Lauri Vallittu ja Annikka Tiina Susanna Ryyppö.

Timo Markus Ojansivu ja Marjo-Riitta Annikki Palomäki, Kalle Petteri Kupi ja Henna Susanne Vormisto, Jan Kristian Hietala ja Virve Hannele Kallio, Matti Tapio Huovinen ja Heidi Johanna Jernman, Janne Markus Syrjänen ja Anne Marketta Pyykönen, Janne Pekka Ryömä ja Mira Maarja Ranta.

Kuollut

Aili Hilda Ojamäki, 94, Tatu Pellervo Pohja, 93, Liisa Esteri Tanhuanpää,

79, Hilka Eila Esteri Pyymäki, 76, Olavi Raimo Antero Peltovirta, 52, Elsi Elviira Kakko, 85, Hanna Eliina Halme, 78, Oili Meeri Marjatta Rantala, 62, Katri Kyllikki Kannisto, 87, Kaarlo Olavi Hakala, 81.

Helvi Esteri Tuomisto, 81, Aili Annikki Mäkelä, 75, Mauri Juhani Heikkilä, 72, Anja Inkeri Virta, 73, Ahti Uolevi Vulli, 58, Eeva Tuovi Marjatta Lehto, 87, Laina Annikki Nurmi, 86, Saara Ilona Mäkinen, 86, Jaakko Yrjö Valdemar Sankila, 74, Matti Juhani Rantanurmi, 63.

Elvi Heleena Pohja, 95, Jorma Väinämö Levola, 72, Kalle Antero Lehtimäki, 72, Aino Matilda Ahokas, 92, Hilja Elviira Pajunoja, 90, Alli Esteri Humalisoja, 83, Elsa Hilma Annikki Palomäki, 79, Ritva Viola Tuulikki Santa, 70, Markku Juhani Ekojärvi, 54, Kalle Olavi Nikkilä, 89.

Alma Annikki Aalto, 74, Aarre Armas Heikki Ranta, 82, Reino Iisak Aleksanteri Rytioja, 79, Mauno Ilmari Lehtimäki, 77, Iida Aleksandra Pajuranta, 96, Saima Esteri Mäenpää, 87, Eeva Lyyli Salonen, 83, Paavo Eero Juhani Haavisto, 61, Väinö Arttur Laimio, 86, Liisa Annikki Ikalala, 78, Hilka Heleena Virta, 75, Eero Matti Juhani Kimpanpää, 73, Saima Sylvia Tapala, 92, Kauko Kalervo Aaltonen, 90, Oiva Elsa Esteri Koivisto, 88, Varma Ilta Ilona Suonpää, 85, Hilka Annikki Ahvonen, 71, Rauno Helge Kalevi Ojala, 58, Tuomo Herman Pietilä, 97, Esko Johannes Toivonen, 79.

Jorma Kalevi Rainio, 71, Elsa Emilia Hanski, 98, Ilma Aino Gunilla Lepistö, 81, Elma Anneli Lea Talviki Vastaranta, 74, Ulla Kulmala, 97, Hilka Annikki Huhtaniitty, 88, Elli Inkeri Tuulosvuo, 81, Alpo Johannes Teinilä, 78.

Kanna
kortesi
kirkkoon!
.....
seurakuntavaalit 2006

NAULAN KANTAAN

Minun on annettu pysyä parantamattomana syntisenä, joka ei kuitenkaan kykene karistamaan olkapäältänsä Jumalan ohjaavaa kosketusta.

Emeritusprofessori Antti Eskola
Kotiliesi 15/2006

Jumala ei ole ihmisten käskettävissä. Alokasta voidaan komentaa, Jumalaa ei. Rukous ei ole tilauskaavake, jolla saadaan sitä, mitä halutaan. Rukous on suostumista siihen, että Jumala tietää paremmin kuin me, mitä perimmältään tarvitsemme.

Piispa Eero Huovinen
Vantaan Lauri 24.8.

Kirkolla on enemmän kosketuspintaa ihmisen elämään kuin järkälemäisellä opin junalla, jonka kyydissä pysyvät ne jotka pysyvät.

Erilaiset teologiset suuntaukset näkyvät tässä ajassa, joskus jopa häiritsevän selkeästi.

Piispa Wille Riekkinen
Capitol 2/2006

Vaikka olen pitänyt jostain kohdasta raamattutunnin oikeasti 100 kertaa, niin aina se on uudenlaista, kun kuulijat osallistuvat tilanteeseen. Ei se maistu puulta.

Raamattukouluttaja,
pastori Eero Junkkaala
Lähetysseuranomat 9/2006

Olisi kirkon asia perustaa AF, Anonyymit Fundamentalistit. Jospa nähtäisiin se päivä, kun ryhmässä joku pomppaa ylös ja sanoo "Mä olen Olavi ja oon 30 vuotta vastustanut naispappeutta ja homoja niin, että elämä oli lopulta täynnä vihaa ja katkeruutta. Nyt mä olen

puoli vuotta ollu kuivilla. Silti joka päivä tekee mieli olla oikeassa".

Pastori, käsikirjoittaja
Veli-Pekka Hänninen
Ilo, syyskuu 2006

Kirkko palvelee kaikkia, se saattaa liki kaikki viimeiselle matkalleen. Minulle isieni kirkko on rakas. Tällöin ei kysytä, mitä saa, vaan myös, mitä voi antaa.

Helsingin kristillisen opiston rehtori,
pastori Jari Nurmi
Tampereen Kirkkosanommat 6.10.

Yleensä kovin auliisti muita tuomitsevat joutuvat itse niihin kiusauksiin, joista ovat niin ankarasti toisia tuominneet.

Athoksen pappismunkki Justinos
Suomen Kuvalehti 6.10.

Nuoret teologit Johanna Ylärinta ja Pauli Selkee muuttivat tänä syksynä Vammalaan, aloittivat työnsä seurakunnassa ja ovat jo kotiutuneet kaupunkiin.

Pirjo Silveri

Vammalan papisto sai kertaheitolla kaksi uutta, nuoren sukupolven edustajaa, kun Johanna Ylärinta, 28, ja Pauli Selkee, 30, liittyivät syksyllä joukkoon.

Yhteistyössä eteenpäin

Seurakunnan uusien työntekijöiden startti on osunut melkoiseen murrokseen ja myllerkykseen.

Piispainkokouksen naispappusellontoon jälkimainingeissa Vammala on noussut myös mediassa valtakunnan julkisuuteen, kun pastori Jari Rankinen on ilmoittanut vakaumukseensa vedoten vastakin kieltäytyvänsä alttariyhteistyöstä naispappin kanssa.

Miltä nuoresta naisteologista tuntuu aloittaa työ – ja koko työ-

ura – tällaisessa kitkatilanteessa?

– Koen tullessi oikeaan paikkaan, ehdottomasti. Siinä mielessä minulla on helppoa, etten vastusta mitään tai ketään. Yritän vain hoitaa työni niin hyvin kuin pystyn, vastaa Ylärinta hetkeäkään epäilemättä.

Hänen mielestään naispappudesta on turhaan yritetty tehdä tasa-arvokysymystä.

– Sitä se ei ole. Kyse on ihmisen arvosta ja oikeudesta toimia ammatissa ja tehtävässä, jonka hän on valinnut, johon hänellä on koulutus ja johon hänet on kutsuttu. Kunnioitan niitä päätöksiä, joita kirkossa on tehty korkeammalla tasolla jo silloin kun papinvirka Suomessa avattiin naiselle.

Ymmärrystä molemmille

Ylärinta myöntää, että asetelma Vammalassa on haastava.

– Olen kuitenkin saanut runsaasti kannustavaa palautetta. Itse asiassa vain yksi negatiivisyhteinen kirje on tullut. Tilanne on omiaan herättämään taistelutahtoa, positiivisessa mielessä.

– Elämässäni olen aina ajatellut niin, että vastoinkäymisiä pitää yrittää kääntää voitoksi ja voimavaraksi. Uskon että Suomessa virkakysymyksestä nyt käytävä spektaakkeli osaltaan vaikuttaa siihen, että tulevaisuudessa naisia haetaan entistä enemmän teologiaa opiskelemaan.

Pauli Selkee oli neljä vuotta sitten kuukauden Vammalan seurakunnassa harjoittelemassa. Silloin teologianopiskelijalle jäi jälkimaaku, että tänne olisi joskus mukava tulla takaisin. Miltä paluu nyt on tuntunut – ja mitä sinä ajatlet virkakysymyksestä?

– Se ei ole minulle henkilöko-

haisesti vaikea, mutta se on ollut yllätys, miten piispainkokouksen ratkaisun seuraukset ovat henkilöityneet meidän kappalaisemme.

Selkee kertoo omien ajatustensa naispappudesta vaihdelleen.

– Kun aloitin teologisessa, en edes miettinyt koko asiaa. Jossain vaiheessa niissä piireissä joissa silloin liikuin, aihe oli voimakkaasti pinnalla, ja omaksuin itsekkin torjuvan vakaumuksen. Muutama vuosi sitten kantani kuitenkin muuttui hyväksyväksi. Koska olen itse käynyt läpi tämän prosessin, ymmärrän kokemuksellisesti myös naispappuutta vastustavien näkökulman.

Kummallakaan uusista papeista ei ole herätysliiketaustaa, Paullilla vaikutteita kylläkin.

– Hengellinen kasvualustani on oma koti ja isovanhemmat, määrittää Johanna.

– Arvostan kirkkomme Katekismusta. Haluan viedä Vammalan seurakuntaa Katekismuksen suuntaan käyttämällä sitä mahdollisimman paljon eri yhteyksissä. Hengellisen elämän käsikirjaan on tiivistetty kristillisen uskon ydin, kaikki olennaiset asiat, sanoo Pauli.

Levillisellä mielellä

Alle kolmikymppinen Johanna Ylärinta kokee olevansa kuin kotonaan myös sairaalateologina.

– Työni on erittäin mielenkiintoista ja rikasta. Olen täällä tavannut mukavia ihmisiä ja ihania hoitajia. Olen saanut keskustella monien vanhusten kanssa. Heidän elämäntarinoitensa kuunteleminen saa valtavan, heiltä voi oppia niin paljon.

Sairaalaympäristössä uskonasiat nousevat usein konkreettisesti

pintaan ja niistä puhuminen sujuu luontevasti. Myös siksi kohtaamiset ovat tärkeitä.

– On paljon ihmisiä, joita ei koskaan käydä katsomassa. Heillä joko ei ole ketään, omaiset asuvat kaukana tai sitten eivät vain käy. Joskus olen huomannut olevani jollekin jonkinlainen lapsenlapsen korvike, Johanna Ylärinta hymyilee, eikä pane suhtautumista lainkaan pahakseen.

Kukaan ei kuulemma ole työtellyt tai ilmoittanut että noin nuoren ja varsinkaan naisen kanssa en sitten puhu.

Koska Ylärintaa ei ole vielä vihitty papiksi, hän ei ole voinut käyttää viran ulkoisia tunnuksia.

– Siksi on aina pitänyt selittää, kuka olen ja mistä tulen. Monelle potilaalle on kuitenkin iso merkitys sillä, että olen nimenomaan seurakunnan työntekijä.

Sairaalatyössä pappi kohtaa elämän koko jatkumon, synnytysosastolta saattohoitoon. Myös kuolema tulee väistämättä liki.

– Se on oikeastaan yllättänyt, kuinka rauhallisia ja levollisella mielellä monet saattohoitopotilaat ovat, vaikka he tietävät, ettei aikaa ole paljon jäljellä.

Tervetuloa takaisin!

Pastori Pauli Selkee on jo ehtinyt Vammalassa tehdä papin töitä laidasta laitaan, saarnata jumalanpalveluksessa, kastaa, vihkiä avioliittoon, siunata hautaan. Toimitusvuoro osuu kohdalle kerran kuussa, kaksi viikonloppua menee nuorten parissa, yksi on vapaa.

Kovin vahvoja linjauksia tai uusia suunnitelmia omalle työalalleen Selkeellä ei ole, vaan hän haluaa rauhassa ensin tutustua seurakuntaan ja seurakuntalaisiin.

– Sitä sydämestäni toivon, että nuorten ohjaaminen ja opettaminen olisi hyödyllistä ja merkityksellistä. Että Jumalan sana saisi koskettaa ja nuoret vahvistuisivat uskossa.

Kirkosta eroamisesta on viime aikoina paljon puhuttu. Lähtijät ovat usein nuoria tai nuoria aikuisia.

Millaisiin konsteihin heidät siteitään seurakuntaan voisi vahvistaa? Miten heidät saisi pidettyä kirkon jäsenenä?

Johanna Ylärinta on valmis ensin katsomaan peiliin.

– Me kuulumme itse samaan ikäluokkaan. Meidän täytyy pappina omalla toiminnallamme ja käytöksellämme näyttää esimerkiksi niin, ettemme anna synkkää kuvaa uskosta.

Pauli Selkee tämentää, että kirkko tarkoittaa Jumalan kansaa.

– Totta kai olisi tärkeää, että jokainen olisi kastettu ja uskova. Kirkko on kuitenkin vakaumuksen ja vapaaehtoisuuden perustuva yhteisö. Jos jollain on vahva ateistinen näkemys, mikä pakko meidän on häntä väkisin kosiskella? Niille jotka eivät halua olla mukana, sanomme hyvää jatkoa... ja tervetuloa takaisin, jos tulee sisäinen tarve palata.

Ylärinta muistelee opiskeluaikojaan Helsingin yliopistossa. Kun nuorten opiskelijointien välisissä keskusteluissa paljastui, että Johanna on teologisessa, se antoi monelle herkästi kimmokkeen ruveta selittämään, kuinka ei itse usko Jumalaan ja kuinka on eronnut kirkosta.

– Oli mielenkiintoista huomata, että kriittisesti kirkkoon suhtautuva oikein odotti, että teologiaa lukevan reaktio olisi tuomitseva. Vastapuoli yllättyi, kun käänsinkin asian niin päin, että jos olet lähtenyt, voit hyvin tulla joskus takaisin!

JOHANNA

Helsingissä syntynyt ja opiskellut, Jokioisissa lapsuutensa ja nuoruutensa viettänyt Johanna

Ylärinta on vielä hetken teologian maisteri. Hänet vihittään papiksi 29. lokakuuta Turussa.

Määräaikaisen seurakuntapastorin työajasta puolet kuluu sairaalasielunhoidossa, puolet yleisessä seurakuntatyössä.

PAULI

Jyväskylästä kotoisin olevan Pauli Selkeen pappisvihkimyksestä on kulu- nut vuosi. Ennen Vammalaan muuttoaan hän ehti työskennellä Eurassa kymmenisen kuukautta. Selkee on nyt Markus Malmivaaran hoitovapaan sijaisena ja vastaa siis nuorisotyöstä.

Yhteisvastuuta ja työtä lähimmäisen hyväksi

"Onni on auttaa lähimmäistä uskomaan huomiseen"

44
Heinikorpi Katja (sit.)
myyjä, kotiäiti

45
Hämäläinen Anna-Liisa
perushoitaja, eläk.

46
Kallio Janne
opiskelija

47
Keskinen Sirpa (sit.)
kättilö, erikoissairaanhoitaja

48
Koivunen Anne
yrittäjä

49
Koivuniemi Seppo
talonmies

50
Koski-Vähälä Taina
yhteisk. maisteri

51
Kulonpää Jarkko
toiminnanjohtaja

52
Kuronen Hannu (sit.)
VTM

53
Laakso Kirsi (sit.)
sairaanhoitaja

54
Lahtinen Pentti
lehtori, eläk.

55
Lahtinen Pirkko
kasvatustiet. maisteri,
terv.hoidon lehtori

Yhteisvastuun
ja lähimmäistyön
valitsijayhdistys (SDP)

Ehdokkaamme
Vammalassa ja
Suodenniemellä

56

Lampela-Kivistö Liisa (sit.)
teologian tohtori,
toimitusjohtaja

57

Lehtimäki Tarja (sit.)
psyk. sairaanhoitaja

58

Myllyoja Juha (sit.)
vanerityöntekijä

59

Nieminen Tuula
vt. kodinhoitaja

60

Pajari-Aho Pirkko
merkonomi

61

Piirainen Jorma
vanerityöntekijä

62

Salonoja Markku
ruiskumaalari

63

Sulanne Terttu
osastonhoitaja

64

Tupila Unto
osastonhoitaja, eläk.

65

Vaahtera Hilppa (sit.)
lähihoitaja, jalkojenhoitaja

66

Voutilainen Sirpa (sit.)
kotitalousteknikko

67

Vähämäki Irmeli (sit.)
toiminnanjohtaja,
psyk.sairaanhoitaja

JUHLA-
TARJOUS!

LASTENMAA

ENSIMMÄINEN VUOSI VAIN
20 euroa
(norm. 39 euroa)
VAIN UUSILLE TILAAJILLE!

Leikki-ikäisten ja pien-
ten koululaisten oma
lehti Lastenmaa täyt-
tää 20 vuotta! Juhlan
kunniaksi Lastenmaa
nyt juhlahintaan!

LASTENMAA-lehdestä löytyy kiehtovia kertomuksia, opettavaisia tarinoita, ki-
voja uusia lauluja sekä iloisia runoja.
Ja mikä tärkeintä, lapsi saa lehden
kotiin omalla nimellä, 11 kertaa
vuodessa!

Lehdessä on paljon mielekästä puuhailua, luke-
mista ja värikästä tutkittavaa. Lehden kristillinen
arvomaailma on turvallinen ja luotettava. Lehden
päätoimittaja on tunnettu kirjailija ja sanoittaja
Anna-Mari Kaskinen.

KYLLÄ! Tilaan Lastenmaan juhlahintaan:
20 euroa / 12 kk

Kestotilaus*, joka jatkuu niin kauan kuin haluat,
ensimmäisen vuoden jälkeen hintaan 39 euroa / 12 kk

LAHJATILAUKSEN SAAJA (Jos eri kuin tilaaja / maksaja)

NIMI

OSOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAIKKA

PUHELINNUMERO (MYÖS SUUNTA)

TILAAJA / MAKSAJA

NIMI

OSOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAIKKA

PUHELINNUMERO (MYÖS SUUNTA)

* Kestotilaus on ainoa edullisin tilausmuoto. Ti-
laus laskutetaan sovitun (6 kk/12 kk) lasku-
tustavallisuuden mukaisesti. Tilauksen
toteutus on 39,00 e / 12 kk. Tilaus jatkuu
määräaikaisesti tai riisano sen kirjeellä tai
puhelimella. Riisanoiminen on tehtävä vähin-
tään 2 viikkoa ennen uuden tilauksen aika-
mistä. Alle 18-vuotiailla täytyy olla huoltajan
lupa lehden tilaukseen. Ulkomailta tilauksiin
lisätään postimaksu. Osotteita voidaan käyt-
tää suoranarokkoinnointitarkoituksiin henki-
vakuutuslaitosten mukaisesti. Tarjous on voimassa
31.12.2006 asti, ja koskee vain uusia tilaajia.

Vastauslehtiys
Tunnus 5001582
00003 HELSINKI

LASTENMAA

Tilaukset myös
puhelimella
▶ 0207 54 2333

sähköpostilla
▶ tilauspalvelut
@kotimaa.fi

tai netistä
▶ www.kotimaa.fi
/tilaukset

Japaniin lähdöstä tuli totta

Yliopisto-opiskelijani alussa asuin **Ragna Syväjärven** (Remahl) luona Helsingissä. Tutustuin hänen kauttaan lähetystyöhön, lähetteihiin ja kävin Japanilähetys-ompeuseurassa Malminkadulla.

Siihen aikaan Sleyllä oli vain Japanin lähetys, ja siksi Japania koskevat asiat olivat aina esillä. Sydämeeni syytti lähetysrakkaus: minäkin haluaisin olla lähetystyöntekijänä Japanissa. Näin tunsin.

Tellervo Kuusiranta tekee työtä niin lasten, nuorten, työikäisten kuin vanhusten kanssa Yaizun satamakaupungissa Japanissa.

kalta aloitin siis japanin opiskelun, todella a:sta.

Kynttiläkirkon matala kynnyks Kaksivuotisen kielikoulun jälkeen työskentelin kolme vuotta Shizuokan seurakunnassa. Nyt asun Yaizun satamakaupungissa. Olen neljättä vuotta Eikou-seurakunnassa, jossa on 120 jäsentä ja kirkkoherana **Hiroshi Sumimoto**.

Joka sunnuntai on jumalanpalvelus saarnoineen. Koska seurakunta muodostuu kolmesta aiemmin itsenäisestä seurakunnasta, jumalanpalveluksia saattaa olla kaksi peräkkäin eri kirkoissa. Meillä on myös raamattupiirejä, lasten tapahtumia, joskus konsertteja.

Merkittäviä joulun ja pääsiäisen juhlaa valmistellaan pitkän aikaa. Yaizussa on tapana, että seurakuntalaiset tuovat ruokaa tullessaan, joten meillä on todellinen seisova pöytä maukkaine lajeineen.

Jouluatton kynttiläkirkkoon tulee yleensä uusia ihmisiä, kirkon kynnys on silloin ilmeisesti matalin. Ohjelmassa on paljon myös laulua.

Vastavuoroista oppimista

Yaizussa on vähän lapsia. Silti noin viidesti vuodessa meillä on lasten ja vanhempien kokoontuminen. Joulun alla olen leiponut lasten kanssa piparkakkuja, ja sepä on heistä hauskaa puuhaa!

Äitienpäivän aikaan leivomme

kakkua äidille myös kotiin vietäväksi, pääsiäisenä on rairuohot kananmunineen.

Syksyllä on lasten siunaaminen kirkossa. Kokoontumisissa on aina lyhyt hartaus puheineen, lauluineen, rukouksineen, kolehteineen. Sitten on leikkiä ja tarjoilua. Jospa Jumala runsaasti siunaisi kylvetyin siemenen, että se kantaisi satoa aikanaan!

Kerran kuussa käyn lastenkodissa ja vanhainkodissa. Lauletaan virsi, luetaan psalmi vuorolukuna ja Raamatun teksti. Vanhukset ovat jo siinä kunnossa, etteivät tule toimeen kotona, mutta henkilökunta auttaa heitä saapumaan yhteiseen hartauteen.

Jumalan siunausta ja armoa siinä haluan jakaa. Nämä ihmiset ovat taloon tullessaan ehkä ensimmäisiä kertoja tekemisissä kristinuskon kanssa. Raamattu on vieras kirja, samoin puhe Jeesuksesta, joten puheen pitäminen ei ole helppo tehtävä.

Vanhainkodissa on myös 15 päivähoitossa olevaa, vähän parempikuntoista vanhusta, joiden kanssa olen leiponut omenapiirakkaa, pikkuleipiä, sämpylöitä ja kakkua. Ensimmäistä kertaa he tällaista ovat tehneet, sillä täällä tavallisissa vanhoissa kodeissa ei ole edes uunia.

Perinteisesti japanilaiset eivät juo päiväkahvia eivätkä nauti kakkua. Leivän sijasta he syövät riisiä. Vastavuoroisesti olen saanut opetella heidän kanssaan tekemään japanilaisia herkkupaloja vaikkapa perunasta.

Sitten olemme taitelleet paperia eli origamia. Ikäihmisillä on paperintaitto todella sormissaan. Vanhoja asioita muistetaan hyvin, vaikka nykyiset eivät enää kiinnostu!

Haastavat nuoret

Lastenkodissa on nuoria, joilla elämä on mennyt väärille raiteille. Joiltakin puuttuu vanhemmat, jotkut ovat jättäneet koulun kesken, useimmilla ei ole lainkaan läheisiä ihmishuhteita.

He eivät ole tottuneet luottamaan toisiinsa. Elämässä saattaa olla varastamista ja valehtelemista,

läheiset ovat kohdelleet kaltoin, pahoinpidelleet ja käyttäneet väkivaltaa. Tällaiselta pohjalta on vaikea nousta. Ihmiseen luottaminen ja rakkauden ottaminen vastaan on pitkän opettelemisen tulosta.

Lastenkodissa maalla, luonnon keskellä, nuoret oppivat luontevasti tekemään työtä, nousemaan ylös säännöllisesti, laittamaan ruokaa, siivoamaan ja huolehtimaan itsestään. Heillä on mahdollisuus jatkaa koulunkäyntiä ja suorittaa lukio, jos se kiinnostaa.

Nuorten kanssa olo on haastavaa. Haluan kertoa eri tavoin Raamatusta ja panna heidät itse tekemään jotakin havainnollista, jotta asia jäisi mieleen.

Nuoret ovat tulleet myös leipomaan kanssani sämpylöitä. Sitten on mukava nähdä kättensä työn tulokset ja syödä omatekoista leipää. Leipossa tai ruokaa laittaessa syntyy joskus hedelmällistä keskustelua.

Työ Japanissa on yksinkertaista ja yksilökeskeistä. Tuloksia ei paljon näe – on vain kylvettävä ja luotettava, että Jumala antaa kasvun. Iloitsemme, jos yksikin ihminen tulee sanomaan, että hän haluaa kasteelle. Se on suuri Jumalan armon ilmentymä.

Tarvitsemme kotimaan seurakuntalaisten esirukouksia päivittäin. Kiitos, kun muistatte työtäni täällä.

Tellervo Kuusiranta
kuusiranta@ybb.ne.jp

Tellervo Kuusiranta

- Teol. maist., seurakuntalehtori, kotoisin Laviasta
- Sleyen lähetystyöntekijä Japanissa, sitä ennen 22 v. Helsingin evankelisessa opistossa
- Nimikkoseurakuntia Vammala, Lavia, Mouhijärvi, ent. Kullaa, Kiikka, Tuusula, Kallio, Munkki-vuori, Sleyen H-hetki-ryhmä.

Tuttu tunnelma täytti torin

Syyskuuisena perjantaina satunnainen torikulkijakin näki, kuuli, haistoi ja maistoi tutun tunnelman. Vaikka sateinen päivä hiukan verotti lähetystorin kävijämääriä, mielialaa keli ei latistanut.

– Kenellekään ei jää epäselväksi, että lähetysten asialla täällä ollaan, iloitsi Tyrvään entinen lähetysseuraksi **Maria Mustalahti**. Tällä kertaa hän ei touhunnut tiskin takana myyjänä, vaan oli paikalla asiakkaana.

Lähetystori järjestettiin jo 29. kerran – ja pöydät notkui-

vat uuden sadon mehuja, jauhoja ja ryynejä. Oli tuoretta kakkua, munkkeja ja muita leivonnaisia. Oli metrilakua, käsitöitä, kukkia, kirpputoria, arpajaisia, kahvia, puuroa, lettuja – ja ties mitä.

Seurakunnan työntekijät olivat tehneet patalappuja, ja kävijät saivat arvata, kenen käsialaa mikäkin taidonnäyte on. Pääteeksi pannulaput huutokaupattiin, ja korkeimman tarjouksen tekijä sai ostaa haluamansa omakseen.

Lähetystori tuotti Vammalan seurakunnan nimikkolähettöimintään noin 16 000 euroa.

Nuorten myyntipöydän tuotolla tuettiin Jenni Haunian työtä Pakistanissa.

Lähetystorin pöydillä näkyi vaikka mitä hyvää ja kaunista; mehuja, patalappuja, käsitöitä.

Entinen lähetysseuraksi Maria Mustalahti oli tällä kertaa torilla asiakkaana.

Heikkilät lähtevät lähetyskurssille

Vammalan kappalainen **Hannu Heikkilä** ja hänen seurakunnan lastenohjaajana työskentelevä vaimonsa **Elina** jäävät ensi vuoden alussa vuorotteluvapaalle. Pariskunta osallistuu Suomen Lähetysseuran kansainvälisen työn erikoistumiskoulutukseen, joka kestää kesään saakka.

Kurssin ajan Heikkilöitten kotikin on Lähetystalolla Helsingin Tähtitorninmäellä.

Koulutuksen päätyttyä tule-

vaisuus on vielä auki, mutta yhtenä vaihtoehtona on suuntaaminen Venäjälle.

– Kyllä lähetystyöhön lähteminen on ollut meidän molempien haaveena ihan nuoresta asti, myöntää Elina Heikkilä.

Ajatuksen toteuttaminen tuli harkintaan uudessa elämäntilanteessa, missä kaikki lapset ovat lennähtäneet pesästä.

– Vaikka lapsemme jo ovat aikuisia, kyllä asiasta on keskusteltu myös heidän kanssaan.

Onhan tämä iso muutos meille kaikille, Vammalassa pitkään lähetyspappina työskennellyt Hannu Heikkilä sanoo.

Elina ja Hannu Heikkilä ovat lähdössä ensi vuonna alussa lähetyskurssille.

Leiris punastui talkoilla

Houhajärven leirimajan rakennukset saivat kesän aikana uutta punamultaa pintaan.

Iso pirtti, sauna ja pikkupirtti hehkuvat nyt kauniin punaisena, ehostetuissa ikkunanpuitteissa loistaa puhdas valkoinen.

Maalaustyö tehtiin kokonaan talkoilla. Leiriksellä ahkeroi pääosin sama 4-5 miehen porukka, joka tottui tekemään yhdessä hommia Tyrvään Pyhän Olavin kirkkoyömaalla.

Leirimajan peruskorjaushanke etenee muutenkin. Ensi viikolla se nytkähtää taas pykälän eteenpäin, kun kirkkovaltuusto saa käsiteltäväkseen alueelle kaavailun uudisrakennuksen lopulliset piirustukset. Samalla päätetään rahasta.

– Totta kai kustannusarvio laskettiin jo alkuvaiheessa, mutta suunnitelmiin on matkan varrella tehty pieniä korjauksia. Siksi kustannuksia pitää päivittää tämän hetken tilannetta vastaavaksi, selittää taluspäällikkö **Paula Laasanen**.

Rakennus kalustuksineen maksa arviolta 710 000 euroa.

Vanhat mökit Äetsään?

Ennen lopullisen rakentamispää-

töksen nuijimista kirkkovaltuusto keskustelee myös tulevasta käyttökustannuksista, joita nyt on yrittetty haarukoida.

– Aivan tarkkoja euromääriä on vielä vaikea sanoa. Olemme kuitenkin arvioineet uuden rakennuksen lämmitys-, vesi- ja sähkökuluja, jätehuoltoa sekä vakuutuksia ja kiinteistövero. Tulevaisuudessa kiinteistön hoito ja huolto luultavasti järjestetään niin, että vastuu on selkeästi yhdellä seurakunnan työntekijällä. Tästä luonnollisesti aiheutuu palkkakuluja, jotka niin ikään kuuluvat käyttökustannuksiin, Laasanen sanoo.

Uudisrakennus nousee mäntykankaalle, vanhojen pikkumökien paikalle. Poikkeuslupa on haussa Pirkanmaan ympäristökeskukselta.

Sinne tulee 10 neljän hengen huonetta ja kolme huonetta leirin vetäjille, pieni keittiönurkkaus sekä ajanmukaiset suihkut ja vessat. Neliöihin mahdutetaan vielä yksi opetusluokka.

– Vaikka pääosa toiminnoista tapahtuu vastakin isossa pirtissä, ripareilla työskennellään ja tehdään monenlaisia juttuja usein pie-

Pirjo Silveri

Leirimajan rakennukset maalattiin kesällä talkoilla. Muun muassa Väinö Paunuvoori oli taas ahkeraan mukana.

nissä ryhmissä. Erillistilalle on selvästi tarvetta.

Paula Laasanen aikatauluttaa hanketta niin että ihanteellisessa tapauksessa urakkatarjoukset ovat sisässä jo ennen joulua. Silloin rakentaminen pääsisi alkamaan syksyllä 2007 ja valmistu olisi keväällä 2008.

Viiden nykyisen mökin kohta-

lostaa on myös tullut kyselyjä. Äetsän seurakuntayhtymä on kiinnostunut siirtämään ne omaan leiri- paikkaansa, ja Vammala neuvotelee asiasta parhaillaan naapurin kanssa.

Ensi vuonna seurakunnalla on leirimajan lisäksi Suodenniemellä Salmin leirikeskus, jonka päärakennuksessa alakerta on hiljakkoin

remontoitu. Kyläilyä Salmin suuntaan tultaneen harrastamaan.

– Salmi on varmaan kiva paikka viettää esimerkiksi yksittäisiä leiripäiviä. Rippikouluryhmien koot Vammalan puolella ovat olleet sen verran isoja, että Suodenniemen tiloihin joukko ei luultavasti mahdu.

Pirjo Silveri

Kahvi kaunistaa jopa kassia

Hyväntekeväisyyttä voi harjoittaa niinkin yksinkertaisella ja maukaalla tavalla kuin juomalla kahvia.

Vammalan kuurot valmistavat tyhjästä kahvipusseista kauniita kasseja, joihin he tarvitsevat materiaalia. Yksi aktiivisimmista laukuntekijöistä on ollut **Anneli Kuutti**.

Älä enää heitä kotona tai työpaikalla tyhjiä pusseja roskiin, vaan kerää nippuun ja kiikuta Vammalan seurakunnan diakoniatoimistoon, Aittalahdenkatu 12. Kaikenlaiset ja kaikenväriset ovat tervetulleita.

Laukkujen myyntitulot

Pirjo Silveri

menevät Suomen lähetysseuran Kuurojen lähetykselle. Yksistään Vammalan alueen kuuroilla on Afrikassa kymmenkunta omaa kummilasta.

Kahvipusseista loihdittuja kasseja on myyty muun muassa lähetystorilla, mutta voit ostaa niitä myös diakoniatoimistosta. Täällä otetaan mielusti vastaan myös tilauksia, ellei tuotteita satu juuri sillä hetkellä olemaan valmiina.

– Jos seurakuntalaiset ovat kiinnostuneet talkoista, joissa opetellaan yhdessä kassien tekoa, ilmoittautukaapa! Jos nimiä tulee riittävästi, sellainen askarteluhetki voidaan järjestää, lupaa diakoniatyöntekijä **Annette Taipalus**.

Diakoniatoimiston puhelinnumero on 514 2411.

Tyhjistä kahvipusseista syntyy näin tyylikkää kasseja.

Kuurojen Lähetys

- Suomen Lähetysseuran haaraosasto
- Kerää varoja taloudellisen kannatuksen saamiseksi kehitysmaiden kuurojenkoululle ja muutenkin kuurojen elinolosuhteiden parantamiseksi.
- Pitää yhteyksiä kohdemaiden luterilaisiin kirkkoihin seurakuntaelämän kehittämiseksi ja tukemiseksi.
- Kummilapsitoiminta on yksi toimintamuodoista. Sillä tuetaan kuurojen lasten koulunkäyntiä. Kummilapsia on Tansaniassa, Botswanaassa ja Eritreassa.

Irmeli Lehikoinen siirtyy Suodenniemelle

Vammalan osa-aikainen diakoni **Irmeli Lehikoinen** siirtyy vuodenvaihteen jälkeen työskentelemään Suodenniemellä.

Nyt Suodenniemen ja Kiikan seurakunnilla on yhteinen diakonian virka, mutta se päättyy tämän vuoden lopussa ja sen viranhaltija on irtisanoutunut.

Ensi vuonna Vammalan seu-

rakunnan diakoniatyö saa vahvistusta yhden kokoaikaisen viran verran, ja uusi työntekijä käyttää koko työaikansa Vammalassa. Suunnitelmissa on myös, että yhdestä viisihihnikseen tiimiin kuuluvasta tulisi johtava diakoniatyöntekijä.

Diakoniapappina toimii **Mirja Tenkanen**.

Me laajan seurakuntaväen ehdokkaat teemme työtä ihmisen ja seurakunnan hyväksi

25 Aakkula Seppo
Rehtori, eläk.

26 Hukkanen Ulpu
Emäntä, liikkeenharj.

27 Haliseva Marja
Myyntisiht., eläk.

28 Järvinen Pertti
Toim.joht., kauppat.maist.

29 Karimäki Marjatta
Kodinjohtaja

30 Lehtonen Hannu
Toimitusjohtaja

31 Lomma Kalle
Valt.tieteenmaisteri.

32 Mauriala Jarmo
Koneistaja

33 Pakula Terhi
Erit.luok.op., Emäntä

34 Parvio Leena
Johtaja, varatuom.

35 Pukka Pekka
Maanvilj., yrittäjä

36 Rantala Satu
Lastentarhanopett.

37 Riithivaara Irja
Työterv.hoitaja, eläk.

38 Sariluoto Pertti
Puuseppä

39 Topi Veikko
Toimiupseeri, evp

40 Työppönen Timo
Rakennusmies

41 Virri-Hanhijärvi Leena
Terveystuonon maist.

42 Vuorenoja Maiju
Matkailuyrittäjä

Lue lisää ehdokkaittemme mielipiteistä osoitteessa ehdokkaat.info

KIRKKOVUOSI

Su 29.10.
21. sunnuntai helluntaista
 Aihe: Jeesuksen lähettiläät
 Liturginen väri vihreä

La 4.11.
 Pyhäinpäivä
 Aihe: Pyhien yhteys
 Liturginen väri punainen tai
 (varsinkin iltajumalanpalveluksessa)
 valkoinen

Pyhäinpäivässä yhdistyy kaksi alkuaan erillistä juhlaa: kaikkien pyhien päivä ja kaikkien uskoviain vainajien muistopäivä. Sitä on 1955 lähtien vietetty 31.10.–6.11. välisenä lauantaina. Pyhien muistaminen kirkossa palauttaa mieleen Jumalan uskollisuuden ja armollisuuden ihmistä kohtaan. Se vahvistaa uskon yhteisöä ja korostaa uskon universaalia luonnetta. Pyhyys ei viittaa vain kuolleisiin. Uskova liittyy sukupolvien ketjuun: kasteensa perusteella ja Kristukseen uskovana hän on myös pyhä.

Su 5.11.
Uskonpuhdistuksen muistopäivä
 Aihe: Uskon perustus
 Liturginen väri vihreä

Ossi Öhman

Su 12.11.
23. sunnuntai helluntaista
 Aihe: Antakaa toisillenne anteeksi
 Liturginen väri vihreä

Su 19.11.
Valvomisen sunnuntai
 Aihe: Valvokaa!
 Liturginen väri vihreä

Päivän sanoma korostaa hengellistä valvomista ja Kristuksen paluun odotusta. Ihminen kotiutuu helposti maailmaan ja unohtaa, ettei hän elä täällä pysyvästi. Joka heti tulisi kuitenkin olla valmiina lähtemään. Valvomisen ei tarkoita voimia kuluttavaa jännitystä, vaan turvallista luottamusta siihen, että Jumala vie meissä aloittamansa työn päätökseen. Hänen lupauksensa mukaisesti saamme odottaa "uusien taivaita ja uutta maata, jossa vanhurskaus vallitsee" (2. Piet. 3:13)

26.11.
Tuomiosunnuntai
 Aihe: Kristus, kaikkeuden Herra
 Liturginen väri vihreä

Suomessa otettiin 1958 evankeliumikirjaan Ruotsin esikuvan mukaan nimiä tuomiosunnuntai. Nimestä huolimatta kirkkovuoden viimeisen sunnuntain sävy ei ole ahdistava, vaan kyse on voiton juhlasta – kuvataanhan kirkkoraiteessakin Kristus viimeisen tuomion toteuttajana maailmankaikkeuden valtiaaksi. Kirkkovuoden lopussa ja alussa (adventina) kuuluu sama viesti: Jumala lähestyy meitä Kristuksessa ja asettaa meidät kasvojen eteen. Ihminen on vastuussa teoistaan ja tekemättä jättämisistään.

Kielikurssilla

Pappi korjaili aitaansa ja huomasi naapurin pojan seuraavan silmä kovana. – Yritätkö oppia miten aita korjataan? hän kysyi pojalta. – En, vastasi poika. – Minä vain odotan, että saisin kuulla mitä pappi sanoo, kun lyö vasaralla sormeensa.

(Lähde: Ajatusten aamiainen)

Rukous

Ossi Öhman

*Pyhä Jumala,
 minun näkökulmani maailmaan
 on pieni.
 Elän kovin tavallista elämää,
 aina vain samoilla nurkilla.
 En jaksa innostua muun
 maailman asioista.*

*Pyhä Jumala,
 jätän käsiisi oman pienen elämäni
 arjen vaivat ja ilot.
 Anna anteeksi etten osaa innostua
 oikein mistään.*

*Anna anteeksi, etten tiedä,
 miten muistaisin
 suuren maailman miljoonia
 ihmisiä,
 miljardeista puhumattakaan.*

*Kiitän vain tästä, minkä tiedän,
 minkä tunnen.
 Aamen.*

(Irja Aro-Heinilä)

*Viha ajaa ihmiset toisiaan vastaan,
 rakkaus peittää paljotkin rikkomukset.*

Sananl. 10: 12

LÖYTÖRETKELLÄ: Mistä löydän,

Seurakunnan johtaminen
 1.Piet. 5:1–5; Sananl. 11:14
 ja 15:22

Erimielisyyksissä eteenpäin
 Fil. 2:1-5; Sananl. 16:7

Ajatusten suuntaaminen
 Fil. 4:8

Jumala varustaa
 2. Tim. 1: 7–8

SANAA SASTAMALASTA

Hyvä kasvualusta

Miksi olen partiolainen? Partiolaisuus on minulle tapa elää, ja se näkyy varmasti tavassani toimia niin kodissa kuin kodin ulkopuolella.

Mieleen painuneita elämyksiä on lukuisia. Kuluneen vuoden monet partiohetket – kuten lumikenkäily Kiilopäällä tai iltanuotio "Artturin hovissa" Papinsaareissa – ovat taas kerran vakuuttaneet minut: tämä on harrastus, jota en halua koskaan lopettaa.

Itselleni tärkeintä on se, että partiotapahtumaan voin osallistua juuri sellaisena kuin olen.

Saan kokea uskomattoman yhteenkuuluvuuden tunteen eri-ikäisten ystävien kanssa. Tämä tunne ja tur-

vallisuus ei ole sidottu pelkkään partioasuun. "Siviiliminät" unohtuvat ja partiolaiset tuntuvat ajattelevankin samalla aaltopituudella.

On myös ilo kasvattaa lapsia ja nuoria partiolaisuuteen, aate on hyvä kasvualusta myöhemmälle elämälle. Pienten partiolaisten kokemisen ja onnistumisen riemua on kiva katsoa!

Oman partiolupaukseni annoin 80-luvun alussa Salokunnan kirkossa. Sen mukaan tahdon rakastaa Jumalaani ja lähimmäistäni, isänmaatani ja ihmiskuntaa toteuttaen elämässäni partioihanteita.

Partiossa olen saanut kasvaa niin henkisesti, fyysisesti, sosiaalisesti kuin

älyllisesti. Esimerkiksi iltanuotiolla on monta kertaa yhdessä etsitty ja löydetty elämän totuuksia.

Partioaatteen mukaiset ihanteet näkyvät perhe-elämässäni. Viime viikonloppuna keräsin sateessa sieniä 3- ja 5-vuotiaiden lasteni kanssa, eikä sade peittänyt löytämisen riemua. Siestämisen lomassa ihailimme syksyn värejä. Jumalan kädenjälkiä luonnosta kelpaa yhdessä etsiä. Kuunnella, ihmetellä ja katsella.

Lasteni iltarutiineihin kuuluu iltasatu rukouksineen tai lauluineen. Itselleni yksi rakkaimmista on Partiolaisen Iltavirsi. Joka kerta se tuntuu yhtä hyvältä.

*"Rakas Jeesus, nyt päivästä sulle,
 kannan partiokiitokseni,
 mitä osoititkaan tänään mulle,
 sen teit kaikki sä parhaaksesi..."*

Lainaan tähän vielä partioliikkeen perustajan tekstiä. Ajattelen itse hyvin samantapaisesti.

"Minä uskon, että Jumala on pannut meidät tänne hauskaan maailmaan elämään onnellisina ja iloitsemaan elämästä. Onnea ei voi tuoda sinulle rikkaus eikä urallasi menestyminen tai mukavuuden halu.

Oikea tie onneen on muiden ihmisten onnelliseksi tekeminen. Yritä jättää tämä maailma vähän paremmaksi kuin se oli löytäessäsi."

Jaana Toivari

Kirjoittaja on Vammalassa syntynyt, Karkussa asuva terveyskeskuslääkäri ja Karkun Samoojien lippukunnanjohtaja

Iloiset elämän äänet täyttävän seurakunnan kerhotilan Sileekalliolla. Lokakuisena aamuna äitejä on taas koolla yli tusina, jokaisella vähintään yksi muksu mukana. Äänet ovatkin nyt päällimmäisenä: tänään puhutaan vaaleista.

Perhekerholaisten toivomuksesta talouspäällikkö Paula Laasanen on tullut avaamaan seurakunnallisen päätöksenteon solmuja. Yksinkertaisesti selittämään, mitä monimutkaisilta tuntuvat kirkkovaltuustot, kirkkoneuvostot ja johtokunnat ovat. Mitä ne tekevät, mistä kaikesta päättävät. Tarkoitus on valaista, miten äänestämällä voi vaikuttaa kotiseurakunnassa.

Kahden tyttären äidille ja itsekin äiti-lapsikerhossa aikanaan käyneelle Laasaselle visiitti Sileekalliolle on mieluinen työtehtävä. Kiinnostunutta, aktiivista kuulijakuntaa kelpaa houkuttella uurnille.

Aluksi vieras kertoo lyhyesti hallinnon yleispiirteitä ja päätöksenteon hierarkiaa, kuvailee eri työaloja ja jakaa tietoa Vammalan vaalikäytännöistä. Sitten äidit saavat kysellä lisää.

Ajankohtaisia kysymyksiä sinkoilee nopeasti.

– Kuka saa olla ehdokkaana?

Voiko seurakunnan työntekijä olla?

– Millaisiin käytännön asioihin voisin äänelläni vaikuttaa?

– Miten siellä kirkossa äänestetään? Missä on ennakoäänestys? Pitääkö olla henkilöllisyystodistus mukana?

– Vaikuttaako politiikka seurakunnan päätöksissä? Pystyykö joku etenemään puoluepolitiikassa seurakuntavaalien kautta?

– Kuinka monta suodenniemiäistä voi Vammalan kirkkovaltuustoon tulla, onko heille varattu joku kiintiö?

”Rakas Jeesus, siunaa meitä, anna meille enkeleitä. Siivillänsä meitä peitä, älä meitä koskaan heitä.”

Paljon ääniiä perhekerh

”Mihin äänestämiseni voin oikein vaikuttaa?”

Hopun kaupunginosassa asuva Outi Järvinen tuli Leninsä, 1, kanssa tänä syksynä ensi kertaa perhekerhoon, missä vain yksi äiti oli entuudestaan tuttu.

– Tämä on ollut mukavaa vaihtelua meille molemmille. Lapsi tottuu samalla muihin ikätovereihinsa, Outi kehuu.

Päivän teemaa hän pitää monen nuoren aikuisen tavoin itselle vähän vieraana, mutta silti kiinnostavana. Tieto, jota on tarjolla, tulee tarpeeseen ja sitä myös kaipaa.

Äitijoukossa – tänään paikalla ei ole yhtään isää – muutama kertoo äänestäneensä aiemmissa seurakuntavaaleissa. Useimmat myöntävät, että väliin on tähän asti jäänyt. Melkein kuorossa kuuluu peräkaneetti ”kaikissa muissa vaaleissa olen kyllä aina käynyt äänestämässä”.

Miksi näin? Miksi kirkon vaalit eivät ole koskettaneet?

Aiheesta viriää hedelmällistä pohdintaa. Yleinen mielipide kuuluu, että seurakunnan hallinto on

vain kuulostanut jotenkin kaukaiselta. Sellaiselta ”vanhemman väen jutulta”.

Paula Laasanen terästytyy ja haluaa oikaisuta käsityksiä.

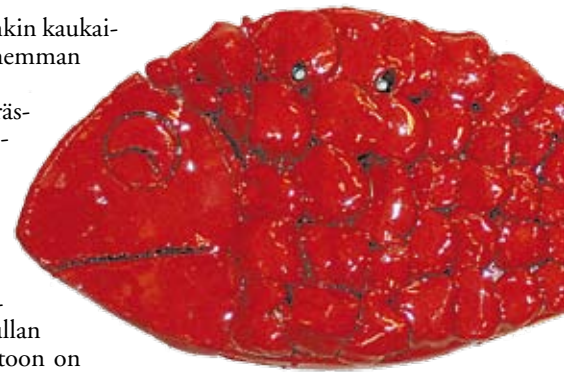
Toki se ”vanhempi väki” eli kokeneet, kypsään ikään ehtineet, kirkon kuviosta kiinnostuneet ihmiset ovat kunnan arvoisia, mutta hallintoon on hyvä tuoda myös nuorta näkökulmaa. Kolmikymppinen on jo elämäntilanteestaan johtuen kiinnostunut hiukan eri asioista kuin seitsemäkymppinen.

Molempia tarvitaan seurakunnassa.

Muuan äiti kertoo silmälleensä ehdokaslistoja ja miettineensä, josko mukana on myös nimiä ikään kuin täyteenä. Onko kaikilla asiantuntemusta ja tietävätkö he varmasti tarpeeksi seurakunnasta?

Mielipiteitä vaihdetaan taas – ja päädytään siihen, että kokenutkin päättäjä on joskus ollut aloittelija. Tekemällä oppii.

Vammalan seurakunta pyörittää vuodessa yli kolmen miljoonan euron budjettia. Vaaleilla valitut valtuutetut päättä-

vät, miten nämä rahat suunnataan. Millaisia virkoja perustetaan, mitä rakennetaan, paljonko saa diakoniatyö, paljonko nuorisotyö.

– Valtuusto on ylin päättävä elin, ja viime kädessä se myöntää rahaa vaikkapa nyt perhekerhoille, Laasanen muistuttaa.

– Kirkkovaltuusto myös valitsee kaikki alemmat luottamuselimet, kuten johtokunnat. Perhekerho on lapsityön alaista toimintaa. Lapsi- ja perhetyön johtokuntaan valitut taas hyväksyvät esimerkiksi kerhotoimintaa koskevat yksityiskohdat ja kulut.

Kirkkovaltuuston kokous on yleensä neljästi vuodessa, kirkkoneuvosto kokoontuu kuukausittain, johtokunnat 4–5 kertaa vuodessa.

Kahvit ja mehut, pullat ja keksit on jo nautittu.

"Älä silmä pieni katso mihin vain, sillä Isä taivainen, näkee lapsen sydämeen..." leikkivät äidit ja tenavat yhdessä.

Emma Pykkänen on äitinsä Minna Pyhälahden kanssa perhekerhon vakikävijöitä.

Paula Laasanen (oik.) keskustelea aikuisten kanssa vaaleista, pikkuväki keskittyy oven toisella puolen askarteluun.

SSa

Kysymys suodenniemeläisten osuudesta tulevassa valtuustossa saa Laasanen jossittelemaan ja leikittelemään vaalimatematiikalla:

Jos jokin Suodenniemen 981 äänioikeutetusta käy raaputamassa numeron vaalilippuun ja äänestää oman paikkakunnan ehdokasta, silloin tulevilla kappeliseurakuntalaisilla on teoreettinen mahdollisuus saada tavallaan ylisuuri edustus uuteen kirkkovaltuustoon.

Vastaavia mahdollisuuksia on tietenkin myös muitten kulmakuntien asukkailla tai jotakin tiettyä asiaa ajavilla äänestäjillä. Siinä mielessä aktiivisuus kannattaa aina.

Kaukokatseinen Laasanen kehottaa äitejä katsomaan jo neljän vuoden päähän.

– Ajatelkaapa sitä, että halutesanne te voisitte perustaa valitsijajyhdistyksen. Se tarvitsee taakseen 10 äänioikeutettua seurakunnan jäsentä. Vaaleissa 2002 Vammalassa valtuustopaikka irtosi alimmillaan 26 äänellä. Se tarkoittaa, että yh-

dellä teistä olisi mahdollisuus päästä läpi, jos lyöttäydytte yhteen, jokin äänestää ja houkuttelee vielä miehensä mukaan, hän havainnollistaa.

Äitien ryhmä on melko lailla yhtä mieltä siitä, että seurakuntavaaleissa kannatetaan nimenomaan henkilöä. Mielellään sellaista jonka vielä tuntee ja joka on jollain lailla samassa elämäntilanteessa kuin itse. Toki silläkin on merkitystä, mitä asioita ehdokas ajaa.

Silekallion konkarikävijä Leena Koivu on yksi aktiivisimmista keskustelijoista. Nykyään hän tulee tiistaiamuisin tuttuun paikkaan Viivin, 5, ja Kasperin, 2, kanssa. Hän oli mukana jo silloin kun perheen kaksi isompaa lasta olivat pieniä.

Suurta kiinnostusta seurakuntavaaleja kohtaan selittää osaltaan se, että Koivua pyydettiin myös ehdokkaaksi.

– En suostunut, mutta vähän se jäi kaivelemaan. Siksi haluan tietää enemmän näistä kuvioista. Aika lailla asiat ovat tänään avautuneet ja seurakunnan hierarkia selvinnyt. Että kuka tekee ja mitä. Luultavasti menen äänestämään – ja komennan vielä miehenikin, Koivu kommentoi.

Kun Outi Järvinen tekee kotiintuloa, mietteet naulakolla ovat samansuuntaiset.

– Kyllä keskustelu selkeytti paljon minulle asioita. Oli hyödyllinen tilaisuus.

Pirjo Silveri

Tiesitkö että

Kirkkovaltuustoon valitaan 27 jäsentä 75 ehdokkaan joukosta.

Ehdokkaista on

- naisia 42
- miehiä 33
- Karkun kappeliseurakunnan alueelta 11
- Suodenniemen kappeliseurakunnan alueelta 12

Valitsijajyhdistyksiä on tällä kertaa neljä

- Laaja seurakuntaväki (41 ehdokasta)
- Perussuomalaiset (1 ehdokas)
- Yhteisvastuun ja lähimmäistyön

valitsijajyhdistys, sdp (24 ehdokasta)

- Puolueisiin sitoutumattomat Vammalan Parhaaksi (9 ehdokasta).

Vammalan nuorin ehdokas on syntynyt 1987, vanhin 1934. Korkeintaan kolmikymppisiä on joukossa 4, yhtä moni on ylittänyt 70 ikävuoden rajapyykin. Melkein kaksi kolmesta ehdokkaasta on täyttänyt 50 vuotta. Lukumääräisesti eniten on 1940-luvulla syntyneitä eli 25.

Tiesitkö että

Edellisissä vaaleissa 2002 Vammalassa oli 80 ehdokasta: Tyrvään puolella 69 ja Karkussa 11 (naisia 44, miehiä 36).

Suodenniemellä valitsijajyhdistyksiä oli 5, ehdokkaita 23 ja valtuustopaikkoja 15.

Vammalan nykyisistä valtuutetuista 5 ei enää asettunut ehdolla. Luopujia ovat Raija Harmaala, Rauno Heik-

kilä, Pasi Sandholm, Mari Seppä ja Maila Tilli.

Suodenniemen seurakunnassa on 15 kirkkovaltuutettua. Heistä 8 ei ole enää ehdolla Vammalan kirkkovaltuustoon. Luopujia ovat Tuomo Hujo, Vappu Liponen, Reijo Itälina, Tuomo Lumainen, Ari Ojala, Maija-Leena Prusi, Harri Ruskee ja Tuula Tulirinta.

Tiesitkö että

Vaalit ovat välittömät, salaiset ja suhteelliset. Kukin samalla ehdokaslistalla oleva saa henkilökohtaisen äänimääränsä osoittamassa järjestyksessä vertausluvun: ensimmäinen saa listan koko äänimäärän, toi-

nen puolet siitä, kolmas kolmanneksen, neljäs neljänneksen jne. Eri listoilla olevat tulevat valituksi vertauslukujensa osoittamassa järjestyksessä.

Tiesitkö että

Vuoden 2002 seurakuntavaaleissa äänestysprosentti oli

- Vammalassa 20,7 % (Tyrvää 20,3 %, Karkku 24,6 %)
- Suodenniemellä 32,09 %
- koko maassa 14,3 %

Äänioikeutettuja 2006 srk-vaaleissa on

- Vammalassa 10 524
- Suodenniemellä 981

Vuonna 2002

- äänioikeutettuja oli Vammalassa 10 724 (Tyrvää 9 582, Karkku 1 142)
- äänestäneitä 2 280
- ennakkoääniä annettiin 804, joten useampi kuin joka kolmas äänesti jo ennen varsinaista vaalipäivää.
- Suodenniemellä 123 seurakuntalaista äänesti ennakolta.

Lue lisää www.vammalanseurakunta.fi > Vaalit.

Samasta osoitteesta löydät aikanaan vaalituloksia. Tietoja päivitetään 12. 11. kirkon verkkopalveluun sitä mukaa kun ääniä saadaan laskettua.

Kanna
kortesi
kirkkoon!
seurakuntavaalit 2006

Sastamalan kirkko Karkussa on toinen Vammalan keskiaikaisista kirkoista. Kesäaikaan myös moni turisti pysähtyy mielellään sen alttarille.

Kahden kappelin kaupunki

Vammala on pian kahden kappelin, kahdeksan kirkon ja hiukan alle 15 000 jäsenen seurakunta.

Vuodenvaihteesta lähtien emäseurakunta Vammalalla on kaksi kappeliseurakuntaa, Karkun lisäksi Suodenniemi. Ensimmäisessä kokouksessaan uusi kirkkoval-

tuusto nimeää molemmille oman, paikallisista asukkaista koostuvan kappelineuvoston.

Alueellinen luottamuselin turvaa kappelilaisten seurakuntaidenteetin säilymistä. Omaleimaisuudesta ja tutuista työmuodoista ei tarvitse luopua, vaikka hallinnol-

linen ja taloudellisen itsenäisyys menee.

Kappelineuvosto suunnittelee ja johtaa käytännön seurakuntatyötä Karkussa ja Suodenniemellä. Se ei kuitenkaan pääte esimerkiksi kirkkojen remonteista tai hankinnoista.

Karkkulaisten nimikkopappina jatkaa **Arto Jaatinen**, noin 1 200 suodenniemeläisten kappalainen on **Hannu Järventausta**, nykyinen kirkkoherra.

Kappeliin kappalaisilla on myös läsnäolo-oikeus kirkkoneuvoston kokouksissa.

Kahdeksan kirkkoa

Asukaslukuun suhteutettuna Vammalassa on kirkkoja enemmän kuin Roomassa.

Laajenevalla seurakunnalla on hoidettavanaan ja huolehdittavana suomalaisittain poikkeuksellisen iso kiinteistömaa. Toisaalta asetelma tarjoaa esimerkiksi jumalanpalveluselämälle paljon mahdollisuuksia.

Tyrvään kirkko pysyy Vammalan pääkirkkona. Entisen Tyrvään seurakunnan puolella ovat lisäksi Pyhän Olavin ja Sammaljoen kirkot sekä sakraalilaksi vihitty Tyrvään siunauskappeli Roismalassa. Vanhan Karkun puolella ovat Karkun, Salokunnan ja Sastamalan kirkot. Kahdeksanneksi ketjuun liittyy nyt Suodenniemen kirkko.

Vammalan kirkot tarjoavat monipuolisia mahdollisuuksia jumalanpalveluselämälle. Kuvassa messu alkamassa Tyrvään kirkossa.

Käytä sydäntä

Se tekee hyvää

SEURAKUNTAVAALIT 2006

Kirkkovaltuusto

Seurakunnan ylin päättävä elin. Valitaan marraskuun seurakuntavaaleissa kaudeksi 2007–2010.

Paikkaluku määräytyy seurakunnan koon mukaan. Vammalassa jäseniä on sekä kuluvalle että tulevalle kaudella 27.

Päättää

- toiminnan ja talouden päälinjoista, kuten perittävästä kirkollisverosta
- rakennushankkeista ja virkojen perustamisesta

Valitsee

- keskuudestaan puheenjohtajan, joka on maallikko
- kirkkoneuvoston, joka johtaa seurakunnan käytännön toimintaa, hallintoa sekä talouden ja omaisuuden hoitoa
- kirkkoneuvoston avuksi johtokuntia (esim. lapsi- ja nuorisotyö, diakonia, lähetys)

Kirkkoneuvosto

Kirkkovaltuusto valitsee kahdeksi vuodeksi kerrallaan.

Asettaa

- oman edustajansa seurakunnan eri työaloja ja toimintamuotoja johtaviin johtokuntiin (esim. kasvatustyö, diakonia, lähetys)

Valitsee

- useimmat seurakunnan viranhaltijat (kirkkoherra valitaan suoralla vaalilla)

Valmistelee

- kirkkovaltuustossa käsiteltävät asiat ja huolehtii niiden täytäntöönpanosta.

Puhetta johtaa

- kirkkoherra

Kappelineuvosto

Vammalassa 2007 alusta Karkulla ja Suodenniemellä oma kappelineuvosto.

Kirkkovaltuusto valitsee jäsenet nelivuotiskaudeksi alueella asuvista seurakuntalaisista, kappeliseurakunnan kappalainen on mukana virkansa puolesta.

Alueellinen luottamuselin, joka

- suunnittelee ja kehittää hengellistä elämää ja toimintaa, tekee niistä esityksiä ja aloitteita kirkkoneuvostolle

- päättää talousarviossa kappelin käyttöön vahvistetuista määrärahoista
- valitsee kappeliseurakunnan kappalaisen
- päättää kappeliseurakunnan hallussa olevien rahastojen ja lahjoitusomaisuuden käytöstä
- esittää kirkkoneuvostolle Karkun, Salokunnan, Sastamalan ja Suodenniemen kirkoissa kerättävistä kolehdeista

Piirineuvosto

Vammalan seurakunnassa toimii Etelä-Tyrvään piirineuvosto:

- kirkkovaltuusto valitsee jäsenet
- hoitaa seurakuntatyön ja toiminnan kehittämistä Sammal-

joen, Rautaniemen, Houhajärven, Illon ja Kiikan-Illon kylissä, keskeisimpiä tehtäviä Sammaljoen kirkon jumalanpalveluselämän suunnittelu

Vaalikeräys

Miksi? Minne?

Vaalikeräys on 1970 alkaen kuulunut seurakuntavaalien järjestelyihin. Tällä kertaa kerätään lapsille ja nuorille teemalla ”Usko huomiiseen”.

Kirkon kasvatuksen ja nuorisotyön toimikunnan puheenjohtaja, piispa **Kari Mäkinen** pitää arvokkaana sitä, että keräys ohjaa nyt huomiota seurakunnan tekemään hyvään perustyöhön.

Lapsi-, varhaisnuoris- ja nuorisotyö toimii monelta osin erinomaisesti, mutta silti tarvitaan kehittämistä – uusia menetelmiä ja tekemisen tapoja.

Nuoret näkevät herkästi ja tarkkaan kulttuurin ja ympäristön muuttumisen, tietää piispa **Kari Mäkinen**.

Hänen mielestään nuorten ihmettelyä on tärkeä kuulla.

– He asettavat kyseenalaiseksi asioita, joita kenties onkin syytä kyseenalaistaa.

Vaalikeräyksen toteuttavat Nuorten Keskus, Suomen Poikien ja Tyttöjen Keskus sekä Seurakuntien lapsityön keskus.

Vaalipaikoilla on keräyslippaita, ja lahjoituksesi voit tehdä myös suoraan tilille Nuorten Keskus, Nordea 157230-384966.

Pirjo Silveri

Taluspäällikkö Paula Laasanen mielestä kirkkovaltuuston toiminta ja työskentely on pitkälle verrattavissa valtuustoon kuntapuolella.

– Kirkkovaltuusto ei pääätä seurakunnan hengellisestä työstä, mutta antaa sille puitteet myöntämällä määrärahoja ja ohjaamalla sitä kautta, kiteyttää taluspäällikkö Paula Laasanen hallinnon peruseriaatteen.

Valtuusto ohjailee rahaa – ja samalla painopisteitä

Seurakuntavaalit ovat kirkon demokratian kivijalka. Neljän vuoden välein valittavat luottamushenkilöt käyttävät seurakunnassa ylintä päätösvaltaa. Jokainen kirkollisveron maksaja voi taas äänestämällä vaikuttaa, mihin suuntaan toimintaa ja taloutta Vammalassa kehitetään ja mitkä ovat painopisteet.

Parhaimmillaan valtuutetut edustavat eri-ikäisiä ja eri elämäntilanteilla toimivia ihmisiä. Silloin päätöksenteossa on mukana laajalti kokemusta ja tietoa seurakuntalaisten tarpeista.

Laasanen mielestä kunnallisvaaleissa valtuustoon pyrkivillä on yleensä aika selvä kuva siitä, mitä he oikeasti ovat menossa tekemään, millaisista asioista päättämään.

Seurakunnan puolella ennakkokäsitys ei välttämättä ole yhtä selkeä. Kirkko on kuitenkin hengellinen yhteisö. Siksi joku saattaa erheellisesti kuvitella, että kirkkovaltuustossa keskitytään perimmäisiin kysymyksiin ja seurakuntatyön arjen ruotimiseen.

Veroprosentti vuosittain

Useimmat työntekijävalinnat kuuluvat kirkkoneuvostolle – ei valtuustolle, joka päättää vain kappalaisesta ja kanttorista. Kirkkoherra valitaan suoralla vaalilla.

Kirkkovaltuuston esityslistoilla olevat pykälät liittyvät yleensä välittömästi tai välillisesti rahan. Kokouksissa puidaan muun muassa talousarviota ja tilinpäätöstä, päätetään kiinteistöistä ja rakentamisesta.

– Veroprosentti on tietysti joka vuosi yksi tärkeä asia, Laasanen jatkaa.

Vammalan kirkkoneuvosto esittää lokakuun lopussa kokoontuvalle valtuustolle, että ensi vuonna jatkettaisiin nykyisellä 1,65 prosentilla. Suodenniemellä kirkollisveroa on tänä vuonna peritty 1,95 prosentin mukaan.

Johtokunnissa paljon paikkoja

Jos vammalalainen haluaa vaikuttaa nimenomaan käytännön seurakuntatyöhön, johtokunnat ovat silloin oikea foorumi.

Näissä kirkkoneuvoston avukseen asettamissa luottamuselimissä on paljonkin valtaa jaossa: kirkkovaltuustossa on 27 jäsentä, johtokuntapaikkoja on yli kaksinkertainen määrä.

Vammalassa on nyt diakonian, lapsi- ja perhetyön, nuorisotyön, lähetystyön, sairaalasielunhoidon, yhteiskunnallisen työn sekä musiikki- ja julistustyön johtokunta. Lisäksi on nimetty Etelä-Tyrvään piirineuvosto ja Karkun kappelineuvosto. Suodenniemen puolella toimii lapsi- ja nuorisotyön, lähettyksen ja diakonian johtokunta.

Ensi vuoden paletti on vielä auki. Mitä johtokuntia Vammalan seurakunnassa on 2007 alussa?

Kirkkoneuvosto hahmottelee kuviota joulukuussa, ja tekee siitä esityksensä. Tammikuussa koostuu uusi valtuusto päättää ensi töikseen johtokunnista ja valitsee niihin henkilöt.

Leirimajan pirtit ovat sadoille nuorille riparilta tuttuja. Viimeisellä syyskaudellaan nykyinen kirkkovaltuusto päättää Houhajarvelle suunnitellusta uudesta majoitusrakennuksesta.

Yhteiskunnallisen työn johtokunnan liittämisestä julistus- ja musiikkityön yhteyteen on jo puhuttu. Näin syntyvälle uudelle aikuistyöhön keskittyvälle johtokunnalle nimi on vielä hakusessa.

Ratkaistavaksi tulee myös se, miten Karkun ja Suodenniemen kappeliseurakuntien edustus ”kiinteidään” johtokuntiin.

Edessä isoja investointeja

Nykyisen kirkkovaltuuston taloudellisesti merkittävin päätös, Houhajarven leirikeskuksen peruskorjaus uudisrakennuksineen, osuu viimeiselle syyskaudelle.

Mitkä ovat lähivuosien isoja investointeja, joita tulevat luottamushenkilöt saavat ratkaistavakseen?

– Jos Tyrvään Pyhän Olavin kirkko valmistuu aikataulussa eli

2008, sen jälkeen korjausvuorossa on Sastamalan kirkko. Perustusten kunnostamisesta on tehty jo suunnitelma ja kustannusarvio.

Laasanen löytää nopeasti lisää kohteita: Karkun hautausmaan huoltorakennus ja aita, Karkun kirkon katto, Suodenniemen kirkon maalaus, portaat ja lämmitysjärjestelmä.

Entä mitä taluspäällikkö seurakunnan viranhaltijana odottaa valtuutetuilta?

– Kokonaisnäkemystä seurakunnasta. Ei nurkkakuntaisuutta ja yksipuolisuutta, vain yhden työalan kehittämistä. Johtokunnissa luottamushenkilö voi olla enemmän yhden asian kimpussa, mutta valtuustossa pitäisi osata katsoa laajempaa kokonaisuutta.

Seurakuntahallinnossa asiat kulkevat tiettyä rataa, ja aina

valmistelujen kautta. Esimerkiksi valtuustoaloitteiden etenemistä on jokseenkin mahdoton hophop-hoputtaa.

– Jonkun mielestä päätöksenteko voi tuntua byrokraattiselta ja hitaalta, mutta meillä on niin vahva säännöstö takana. Kirkkovaltuusto pääsee päättämään asioista vasta, kun kirkkoneuvosto on tehnyt oman esityksensä.

Pirjo Silveri

Pirjo Silveri

Tiesitkö että

– Marraskuussa valitaan Suomen 548 luterilaiseen seurakuntaan yhteensä 12 000 luottamushenkilöä kaudelle 2007–2010.

– Vammalassa jaossa on 27 kirkkovaltuustopaikkaa, joita tavoittelee 75 ehdokasta.

– Äänestämällä voit välillisesti vaikuttaa myös koko kirkon yhteisiin päätöksiin ja piispojen valintaan. Seurakuntien luottamushenkilöt valitsevat enemmistön kirkolliskokouksen jäsenistä. He myös äänestävät hiippakuntavaltuustojen jäsenet. Jos piispan virka tulee avoimeksi vaalikaudella, kirkkovaltuutetut valitsevat piispan maallikkovaltuutetut.

Ehdokkaat Vammalan kirkkovaltuustoon 2007–2010

Laaja seurakuntaväki

2 Harri Hakala taksiautoilija (Suodenniemen kappeliskr)	8 Salme Kuukka nuorisotyönohjaaja	15 Anja Ryömä emäntä (Karkun kappeliskr)	22 Repe Mäensivu opiskelija	29 Marjatta Karimäki kodinjohtaja	36 Satu Rantala lastentarhanopettaja
3 Auli Horelli sairaanhoitaja, emäntä (Suodenniemen kappeliskr)	9 Juhani Kuusela rakennusmestari, työpäällikkö (Karkun kappeliskr)	16 Olavi Ryömä maanviljelijä	23 Aarne Mäkinen urakoitsija	30 Hannu Lehtonen toimitusjohtaja	37 Irja Riihivaara työterveyshoitaja, eläkel.
4 Katriina Isolauri talousopettaja	10 Auni Kytövuori pankkitoimihenkilö	17 Sirkka-Liisa Saari emäntä	24 Aimo Mäkinen palomies	31 Kalle Lomma valtiotiet. maist.	38 Pertti Sariluoto puuseppä (Karkun kappeliskr)
5 Päivi Jokipohja lastentarhanopettaja (Karkun kappeliskr)	11 Seppo Laaksonen eläkeläinen, vahtimestari	18 Tarmo Seppä maanviljelijä (Suodenniemen kappeliskr)	25 Seppo Aakkula rehtori, eläkel.	32 Jarmo Mauriala koneistaja	39 Veikko Topi toimiupseeri, evp.
6 Elina Kimpanpää fysioterapeutti-yrittäjä	12 Ritva Piironen erityisluokanopettaja	19 Kaisa Vuoremaa maitotilaneuvoja (Suodenniemen kappeliskr)	26 Ulpu Hukkanen emäntä, liikkeenharj.	33 Terhi Pakula erityisluokanopettaja, emäntä	40 Timo Työppönen rakennusmies (Suodenniemen kappeliskr)
7 Ulla-Maija Knuutila-Viinikka lastentarhanopettaja (Karkun kappeliskr)	13 Pirjo Pitkääkoski sairaanhoitaja, osastonhoitaja	20 Marjo Anttoora lainsäädäntösihteerii, teol.maist.	27 Marja Haliseva myyntisihteerii, eläkel. (Suodenniemen kappeliskr)	34 Leena Parvio johtaja, varatuomari (Karkun kappeliskr)	41 Leena Virri-Hanhijärvi terveydenhuollon lehtori
	14 Pauli Poussa talousjohtaja, eläkel. (Karkun kappeliskr)	21 Tero Honkamäki insinööri	28 Pertti Järvinen toim.joht., kauppat. maist.	35 Pekka Pukka maanvilj., yrittäjä (Suodenniemen kappeliskr)	42 Maiju Vuorenoja matk.yrittäjä (Karkun kappeliskr)

Perussuomalaiset

43 Hannu Jylhä postimies (Suodenniemen kappeliskr)

Yhteisvastuun ja lähimmäistyön valitsijayhdistys (sdp)

44 Katja Heinikorpi myyjä, kotiäiti	52 Hannu Kuronen valt.maist.	60 Pirkko Pajari-Aho merkonomi (Suodenniemen kappeliskr)
45 Anna-Liisa Hämäläinen perushoitaja, eläkel.	53 Kirsi Laakso sairaanhoitaja	61 Jorma Piirainen vanerityöntekijä
46 Janne Kallio opiskelija	54 Pentti Lahtinen lehtori, eläkel.	62 Markku Salonoja ruiskumaalari (Karkun kappeliskr)
47 Sirpa Keskinen kättilö, erikoissairaanhoitaja	55 Pirkko Lahtinen kasvatustiet.maist., terv.hoidon lehtori	63 Terttu Sulanne osastonhoitaja (Karkun kappeliskr)
48 Anne Koivunen yrittäjä (Suodenniemen kappeliskr)	56 Liisa Lampela-Kivistö teol.tri, toimitusjohtaja (Karkun kappeliskr)	64 Unto Tupila osastonhoit., eläkel.
49 Seppo Koivuniemi talonmies	57 Tarja Lehtimäki psyk. sairaanhoit.	65 Hilppa Vaahtera lähihoitaja, jalkojenhoitaja (Suodenniemen kappeliskr)
50 Taina Koski-Vähälä yht.maist.	58 Juha Myllyoja vanerityöntekijä	66 Sirpa Voutilainen kotitalousteknikko
51 Jarkko Kulonpää toiminnanjohtaja	59 Tuula Nieminen vt. kodinhoitaja (Suodenniemen kappeliskr)	67 Irmeli Vähämäki toiminnanjohtaja, psyk.sairaanhoit.

Puolueisiin sitoutumattomat Vammalan parhaaksi

68 Pirkko Esko pankkitoimihenkilö	71 Hanna Kuutti emäntä	74 Anssi Pajunoja eläkel.
69 Niina Koiranen päivähoitaja, koulunkäyntiavustaja	72 Marja-Liisa Laaksonen-Liukko-Sipi opettaja	75 Jouni Perttula poliisi
70 Seppo Kulju Inkerin kirkon diakoni, asentaja	73 Mikko Mustanoja erityisopettaja	76 Kristiina Vuorenoja KM, sosiaalityöntekijä

Varsinainen vaalipäivä su 12.11.

Kuka? Vaaleissa äänioikeutettu on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsen, joka täyttää 12.11.2006 mennessä 18 vuotta. Äänioikeuttasi käytät siinä seurakunnassa, jossa olit kirjoilla 15.8.2006.
Missä? Saat äänestää oman äänestysalueesi äänestyspaikassa. Varaudu pyydettyessä todistamaan henkilöllisyytesi! Äänestys alkaa kirkkoissa heti jumalanpalveluk-

sen jälkeen.

Vammalan seurakunnan jäsenet äänestävät Tyrvään kirkossa klo 11.30–20

Suodenniemen seurakunnan jäsenet äänestävät Suodenniemen kirkossa klo 11.30–20.

Ennakoäänestys 30.10.–3.11.

Kuka, kuinka, ketä?

Voit äänestää ennakkoon missä tahansa seurakunnassa ilmoittautumalla ennakoäänestyspaikassa vaalitoimitsijalle ja esittämällä henkilötodistuksesi tai muun selvityksen henkilöllisyydestäsi.

Äänestät sen seurakunnan ehdokasta, missä sinut oli 15.8.2006 merkitty läsnä olevaksi jäseneksi sekä vaaliluetteloon äänioikeutetuksi. Vain tämän seurakunnan alueella olevassa ennakoäänestyspaikassa äänestäjällä on tilaisuus tutustua oman seurakuntansa ehdokaslistojen yhdistelmään. Jos olet muuttanut muualle tai äänestät muualla ennakkoon, ota omatoimisesti selvää oman seurakuntasi ehdokkaista.

Ennakoäänestyksessä täytät vaalilautakunnalle osoitetun lähete kirjeen, merkitset ehdokkaasi numeron äänestyslippuun ja suljet sen vaalitoimitsijan nähden kuoreen. Vaalikuori ja lähete kirje toimitetaan vaalilautakunnalle, joka varsinaisen vaalipäivän lopussa leimaa äänestysliput ja pudottaa ne uurnaun muiden sekaan. Näin taataan vaalilaisuuden säilyminen.

Milloin? Missä?

Joka päivä klo 9–18 kaikkien seurakuntien kirkkoherranvirastoissa (Vammalassa Aittalahdenkatu 12, Suodenniemellä Kirkkotie 12)

Ma 30.10. klo 9–10 Vammalan alue-sairaala, psykiatrisen os.ryhmä

klo 12–13 Vammalan aluesairaala, somaattinen os.ryhmä

klo 13.30–14 Terveystieteiden keskus-sairaala, os. I

klo 14.30–15 Terveystieteiden keskus-sairaala, os. II

Ti 31.10. klo 9–11 Hopun vanhainkoti

klo 10–11 Suodenniemen vanhainkoti

klo 12.30–14 Sastamalakoti

klo 15–16.30 Sastamaljoen kirkon srk-sali

Ke 1.11. klo 10–13 Torikeskuksen aula

klo 15–18 Superi

To 2.11. klo 10–12 Karkun srk-talo

klo 13–15 Salokunnan kirkko

klo 16–17.30 Vammalan kirjasto

Pe 3.11. klo 11–12 Lopenkulman rukoushuone

klo 14–15 Illon koulu

Kotiäänestys

Kenelle? Miten?

Jos liikunta- tai toimintakyky on rajoittunut niin, ettei ilman kohtuuttomia vaikeuksia pääse äänestyspaikalle, sinä – ja vain sinä – saat äänestää ennakolta kotona.

Toimita kotiäänestystä koskeva pyyntösi oman seurakuntasi kirkkoherranvirastoon kirjallisesti (ilmoituslomakkeita saa samasta paikasta) tai puhelimitse vii-

meistään 27.10. klo 16 mennessä – Vammalan seurakunnan alueelta p. 511 2609, Suodenniemen seurakunnan alueelta p. 51 7166.

Kotiäänestyksessä täyttämäsi äänestyslippu suljetaan vaalikuoreen ja toimitetaan muitten ennakoäänien mukana vaalilautakunnalle.

Kohtalotoverit kyläilivät Porvoossa

Tyrvään Pyhän Olavin talkoolaiset kävivät syysretkellään tutustumassa Porvoon tuomiokirkon korjaushankkeeseen. Kirkonrakentajat kannustivat kohtalotovereita isossa urakassa.

Vammalan ryhmä oli toukokuisen tuhopolton jälkeen ensimmäinen, joka on päästetty tuomiokirkkoon sisälle asti.

– Te olette meille aivan spesiaaleja vieraita! Te rohkaisette ja tuotte toivoa, iloitsi pastori **Aino Mäki-Punto** Porvoon suomalaisesta seurakunnasta.

Työnjohtaja **Arto Väisänen** esitteli harvinaisen kiinnostuneille vieraille tyhjennettyä kirkkosalia. Katossa, seinissä ja pilareissa näkyy runsaasti ikäviä ruskeita laikkuja ja juovia – eli sammutusvesien aiheuttamia vaurioita.

– Tällä hetkellä juuri kosteus on ongelmamme. Kuivuminen on äärettömän hidasta. Toistaiseksi ei silti ole käytetty tehokkaita lisälämmittämiä, jotka nopeuttaisivat prosessia, Väisänen sanoi.

Tulipalossa kattokruunut tulivat alas, kun kannattimet kuumuudessa pettivät. Pikimustat isot nokitähdet kupoleissa kertovat karua kieltään.

Tutunoloisia näkymiä
Kun kiinteistöpäällikkö **Boris Björkendahl** kysyi, haluaako joku käydä ylhäällä katsomassa, vapaaehtoisia ilmaantui heti. **Kangasniemen Esko, Niukkasan Veikko, Kylvénin Veikko, Sillanpään Pentti, Vuorenojan Upi, Kauppien Jyri ja Jokiniemen Vento** etunenässä lähtivät kapuamaan rappuja.

Kun miehet pääsivät korkeilta telineiltä tutkimaan vaurioita ja tilannetta, he eivät olisi maltaneet millään lähteä pois. Niin paljon kaikenlaista kiinnostavaa katonrajassa tietysti näkyi.

– Aika tutunoloisia olivat näkymät paljaine päätyseinineen. Ylhäältä päin katsottuna kupolien määrä hiukan yllätti, myönsi Kangasniemi.

– Täällä ei ole palon aikana ollut yhtä kuumaa kuin Pyhällä Olavilla. Sen näkee tiilistä, jotka ovat paremmin säilyneet, Niukkanen pohti.

Äetsän teräsvaari **Aarne Järä**, 95, tyytyi tällä kertaa tarkastelemaan paikkoja sammakko-perspektiivistä. Miltäs kirkossa näytti?

– Vähän ankeetahan siä oli, mutta ei mittään hättää. Kyllä kirkko kuntoon saaraan, kuului jämerä asiantuntijalausunto.

Monet pitivät Porvoon tuomiokirkkoa omaa Pyhää Olavia isompana. – Mutta ei tämä sittenkään ole niin suuri kuin uutiskuvien perusteella on luullut, kuului kommentti useasta suusta.

Katto on joka tapauksessa selvästi isompi ja jyrkempi kuin koti-Tyrvällä. Kun Vammalassa veistettiin 36 000 paanua, Porvoossa niitä tarvitaan 60 000. Paanumateriaaliksi porvoalaiset ovat valinneet männyn.

Tyrvään talkoolaiset kuuntelevat kiinnostuneena, kun työnjohtaja **Arto Väisänen (vas.)** kertoo Porvoon tuomiokirkon korjaussuunnitelmista.

Tavoitteena on saada kirkko kuntoon Porvoon valtiopäivien 200-vuotisjuhliin eli kevääseen 2009 mennessä. Kokeneitten talkoolaisten mielestä tavoite on kova.

Kiinteistöpäällikkö Björkendahlin toiveen korjaustyön ripeästä etenemisestä ymmärtää, kun "taksamit-

tari" raksuttaa koko ajan iloisesti. Pelkästään kirkon ympärillä olevien massiivisten rakennustelineitten pöytävuokra on yli 730 euroa.

Pirjo Silveri

Lue lisää aiheesta www.vammalanseurakunta.fi/pyhaolavi > Ajankohtaista

"Soi kunniaksi Luojan" kaiku lintutornin juurella.

Ekojärven eksotiikkaa

Jos joku väittää, ettei Tyrvällä tarjota ihmisille eksoottista taivaanmanna, hän ei ole koskaan käynyt Ekojärven lintutorniseuroissa.

Tämän vuoden puhutteleva hartaus luontotemppeleissä on jo pidetty, mutta painakaapa vammalalaiset tapahtuman nimi mieleen ja ensi vuonna sitten. Sinne! Muistakaa ottaa oma tuoli mukaan.

Ekojärven rannalla on pidetty seurat jo seitsemänä vuonna. Idean äiti on kulmakunnan asukas **Leena Tiensuu**.

– Ajattelin että kun vuoroni on pitää Ekojärven-Kivijärven diakonia- ja lähetyspiiri, miksemme vaihteeksi kokoontuisi lintutornille, kun sellainen kerran on rakennettu, hän selittää.

Tuttuun tapansa **Tiensuu**

huolehti taas kahvitarjoilusta, arpa-jaisista ja suunnitteli muutenkin ohjelmaa. Aviopuoliso **Heikki** piti huolta, että nuotiossa paloi koko ajan elävä tuli. Pappina paikalla oli kirkkoherra **Osmo Ojansivu**.

Isäntä **Antti Mustalahti** kertasi yleisölle hieman kotikylänsä historiaa 1700-luvulta asti ja kertoi tarinoita, joita ympärillä oleviin paikkoihin liittyy. Hän lueteli myös lintuharvinaisuuksia, joita tornista on bongailtu.

Hyvä perinne

Joka vuosi hartauteen metsän keskelle on saapunut 50–60 ihmistä läheltä ja kaukaa; kyläläisiä, seudulta kotoisin olevia, mökkiläisiä.

– Tämä on hyvä perinne. Tämä kokoaa paljon muitakin kuin

sellaisia, jotka menevät seurakunnan tilaisuuksiin neljän seinän sisälle. Yleensä mukana on ollut väkeä kauempaakin kuin ihan lähikylästä, tiesi sikafarmari **Tauno Virtanen**.

Tänä vuonna ylhäinen Isä heli seuraväkeä antamalla alkusyksyn päiväksi todellisen linnunmaitoehdoon.

Psalmin 104 sanat kuulostivat kuin hunajalta: "Sinä olet levittänyt taivaan kuin telttakankaan ja tehnyt salisi ylisten vetten keskelle. Sinä otat pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulten siivillä."

Soi kunniaksi Luojan ja monet muut luontoon liittyvät virret ja hengelliset laulut kaikuivat niin että varmaan taivaaseen asti kuului.

Pirjo Silveri

Vammalan Sautausseura Gronen Ry
Asiantuntevaa palvelua jo 45 vuotta
Marttilankatu 37
puh 03-511 2156

OSTETAAN PUHELINOSAKKEITA

Ostamme käteisellä Etelä-Satakunnan Puh.osakkeita 500 €/kpl. Rahat saatte heti, ei kuluja myyjälle.
Soita puh. 040 589 5322 / OTC-sijoitus Oy
www.otcsijoitus.fi Tarjous voimassa 2 vkoa.

Hautausalan palvelua vuodesta 1925

Surun kohdatessa

Hautauspalvelu Pakkanen Oy

Valkamak. 4 Vammala (Luther-talo)
P. 03-511 5600, autop. 0500-634 742

EHT
LIITON JÄSEN

Erikoishammasteknikko

PAULI NURMI

p. (03) 511 2632

050-557 0399

Torikeskus 3. krs Vammala

Varaa ilmoitustila luotettavasta mediasta!

Ilmoitusmyynti:
Tuula Vitamo-Lindström
☎ 0207 54 2309

VALAISINMYYMÄLÄ
VALOVINTTI

Pukintie 242, 38200 VAMMALA

Puh. 03-5128 111

www.tellilansahkotyo.fi

TILITOIMISTO
Tuire Minkkinen Oy

Puistikatu 15, Vammala

Puh. (03) 511 5881

Faksi (03) 511 883

KAUNISTA • KODIKASTA • KESTÄVÄÄ

Vammalan Kaluste Ky

Itsenäisyydentie 10, Vammala, puh. 03-514 1077

TAPAHTUU VAMMALAN SEURAKUNNASSA

Ostosten lomassakin voit äänestää

Seurakuntavaalien varsinainen vaalipäivä on sunnuntai 12.11. Äänestys alkaa Tyrvään ja Suodenniemen kirkossa heti jumalanpalveluksen jälkeen eli noin klo 11.30. Ovet sulkeutuvat kello 20.

Ennakkoäänestys järjestetään ma-pe 30.10.–3.11. Kaikissa Suomen kirkkoherranvirastoissa ovet ovat silloin avoinna klo 9–18.

Vammalassa voi nyt äänestää myös ostosten lomassa tai kirjastokäynnin yhteydessä. Keskiviikkona 1. marraskuuta voit antaa oman äänesi Torikeskuksen aulassa klo 10–13 ja Superissa klo 15–18. Vammalan kirjastossa ennakkoäänestys onnistuu torstaina 2.11. klo 16–17.30.

Lisää tietoa aiheesta sekä virastoissa ennakkoäänestyspaikoista ja ajankohdista Paanun vaalisivuilla.

Käytä sydäntä

Se tekee hyvää

SEURAKUNTAVAALIT 2006

Uja Vuorenoja

Harsun pihalla Karkussa on tilaa lasten laulun raikua. Tilaa uusille äänille on myös seurakunnan Leijat-lapsikuorossa.

Tulkaa kaikki nyt laulamaan

Tullessaan Vammalaan kanttoriksi Päivi Vuoristo uskoi kohtaavansa täällä seurakunnan, joka mielellään veisaa.

Virsilauluperinnettä arvostavalle ja tärkeänä pitävälle Vuoristolle ennakokäsitys oli mieluista, ja puolen vuoden työkokemus on sitä vain vahvistanut.

Päivi Vuoriston mielestä seurakunnassa musiikki kuuluu kaikille ja kaikenikäisille. Hän kannustaa jokaista kiinnostunutta rohkeasti mukaan niin kuoroihin kuin muihin tilaisuuksiin.

Varttuneen väen laulupiiri kokoontuu keskiviikkoisin Vammalan seurakuntatalossa.

– Toiveiden pohjalta laulamme virsiä tai hengellisiä lauluja, ja joskus kävijät ovat tuoneet nuotteja mukanaan. Jopa *Finlandia-hymnin* olemme juhallisesti yhdessä kajauttaneet, hän kertoo.

Toivotuimpia ovat perinteiset suomalaiset virret, kuten *Kiitos sulle Jumalani* ja *Soi kunniaksi Luojan*. Sionin Kanteleesta yksi kestoosuus on *Kiitosmielin laulaa tahdon*.

Yhteisveisuu on houkutelut muun muassa entisiä kirkko-kuorolaisia, jotka eivät enää jaksa sitoutua tarkkoihin aikatauluihin ja säännöllisiin harjoituk-

Uja Vuorenoja

Vammalan kanttorit Päivi Vuoristo ja Keijo Vättö vastaavat siitä, että seurakunnassa musiikki kuuluu kaikille.

siin. Laulupiirissä voi käydä satunnaisemmin ja silloin kun itselle sopii.

Myös vetäjään keskiviikon tilaisuudet ovat motivoineet:

– Tuntuu ihanalta, kun laulajat ovat aina niin innolla mukana, Vuoristo kiittää.

Haaste virsimerkin suorituksen

Myös nuorten raamattupiiriläiset ovat veisanneet antaumuksellisesti. Sadan virren osaamista edellyttävän kultaisen virsimerkin ovat suorittaneet Marianne ja Mikko Mustanoja, Annemari Vuorenoja, Annette ja Tuomo Taipalus, Marja-Liisa Pitkäranta, Karoliina ja Aimo Mäkinen, Piia-Riitta Jaatinen sekä Paula Pernu.

Oma hyvä kokemus houkutti joukon haastamaan nuorten aikuisten torstairaamisen Luther-talolta: seurakuntaa perässä!

Kuoroissa tilaa uusille

Jos tahtoisit laulaa kuorossa, älä epäröi ottaa yhteyttä seurakunnan kanttoreihin. Tyrvään kirkkokuorosta tietää Keijo Vättö. Kappelikuorosta kannattaa kysellä Päivi Vuoristolta, joka toivottaa uudet laulajat tervetulleeksi.

– Nyt kaikki ovat naisia, mutta olisi hienoa jos saisimme myös miesääniä mukaan, hän vinkkaa.

Karkun kuoro täyttää tänä vuonna 90 vuotta, ja kiitosjuhla vietetään sunnuntaina 19. marraskuuta.

Lapsikuoro Leijat harjoittelee seurakuntatalossa maanantaisin illansuussa. Mukana on kymmenkunta nuorta laulajaa.

Päivi Vuoriston mielestä suuri ikäero ei häiritse, koska pienet tuntevat oppivan niin hyvin ja nopeasti – joukon nelivuotiaista kuopusta myöten.

Vammalan srk-talossa

Varttuneen väen laulupiiri ke klo 16, Leijat-lapsikuoro ma klo 17.30–18.30, Tyrvään kirkkokuoro to klo 19, Karkun srk-talossa kappelikuoro ti klo 19

SÄHKÖLIKE
Matti Rantala Oy

Hopunkatu 3, 38200 VAMMALA
Puh. 03-514 1311, fax 03-514 1306

Varaukset ja vuokraus

Rudolfin
Keidas

Tyrväänkylä, Kukkatie 22, p. 050 596 0704, 0500 998 328

OP-sijoitusrahastoja hallinnoi OP-Rahastoyhtiö Oy.

Vihdoinkin rahasto,
joka aidosti turvaa sijoitettua pääomaa.

OP-Pääomaturva tarjoaa sinulle mahdollisuuden hyötyä korko- ja osakemarkkinoiden arvonnousuista ilman yllättäviä pääomatappioita. Tervetuloa käymään Osuuspankissa. Kun sinä pärjää, myös me pärjäämme.

VAMMALAN SEUDUN
OSUUSPANKKI

Tuomaankirkko tänä vuonna ulkosalla

Tuomaankirkon perinne jatkuu Vammalassa, mutta tänä vuonna pienin poikkeuksin.

Tyrvään Pyhän Olavin sisätilan maalaus-töiden vuoksi jouluihin hartaushetki vietetään pihamaalla. Samaan tapaan ulkosalla oli tiin muutamana tulipalon jälkeisenä vuonna.

Perinteisesti vanhaleikkokirkolle on kokoonnuttu ja kuljettu lyhtykulkueena pääkirkolta neljännen adventin aamuna. Koska tuo päivä osuu nyt jouluaatoksi, Tuomaankirkkoa vietetään jo kolmantena adventtina eli sunnuntaina 17.12.2006 klo 7.

Tuomaankirkko 17.12. klo 7
Tyrvään Pyhän Olavin pihalla

www.vammalanseurakunta.fi

Kirjailija ja terapeutti Salme Blomster puhuu Vammalan naisille itsetunnotta ja uskosta.

"Enkö kelpaa" kysytään naistenpäivässä

Kirjailija ja terapeutti Salme Blomster puhuu Vammalan naistenpäivässä itsetuntoon ja uskoon liittyvistä kysymyksistä teemalla "Enkö kelpaa?"

Tilaisuus alkaa Vammalan seurakuntatalossa sunnuntaina 29. lokakuuta kello 13.

Naistenpäivä on jo toistakymmentä vuotta pitkä perinne. Yleensä sitä on vietetty keväällä helatorstaina, syksyllä on pidetty naistenilta. Tänä vuonna on poikkeuksellisesti toisinpäin.

Puheenvuoroja käyttävät myös Mirja Tenkanen ja Marita Kömi. Musiikista vastaa Irmeli Viljanen ja naiskvartetti, Pirjo Rossi soittaa

viulua, Pirkko Haapakallio esittää lausuntaa. Juontajana toimii Raija Majanen. Väliajalla on kahvitarjoilu arpajaiset, jossa voittona on muun muassa Helliikki Uusheimon taulu.

– Paikalle odotetaan paljon naisia, ikään ja säätyyn katsomatta! Tervetuloa kaikki mukaan, toivottaa pastori Mirja Tenkanen.

Naistenpäivän järjestävät yhdessä Vammalan ev.lut. seurakunta, helluntaiseurakunta ja Kansanlähetyks.

Naistenpäivä su. 29.10. klo 13 alkaen Vammalan srk-talossa

Suodenniemi juhlii ennen paluuta juurille

Kun Suodenniemi 2007 alussa yhdistyy Vammalan seurakuntaan, ympyrä tavallaan sulkeutuu.

– Palaamme keskiäikaisille alkulähteillemme. Jo 1200-luvulla kuuluimme Sastamalan suureen kirkkopitäjään, muistuttaa kirkkoherra Hannu Järventaus.

Kappelin oikeuksistakin on melkein 300 vuoden kokemus: 1916 Suodenniemi erkaantui Mouhijärvestä senaatin hyväksyessä sen itsenäistymisanomuksen.

– Kuntaliitosten aikana vanha kappeliseurakuntamalli on osoittautunut paikkakunnan omaleimaisuuden pelastajaksi. Suodenniemen seurakunnan entiset vaiheet ja nykyiset ominaispiirteet yksityiskohtineen muodostavat identiteettimme, Järventaus sanoo.

Koippurimäelle 1832 valmistuneen kirkon on suunnitellut sama arkkitehti kuin Helsingin tuomiokirkon eli C.L.Engel. Helsingin ja Suodenniemen kirkoille annettiin myös sama Nikolainkirkkonimi, koska valtiojohto – joka oli samalla kirkon johto – tahtoi pitää hyviä suhteita Venäjän keisariin.

Suodenniemen seurakunta viettää 90-vuotisjuhlaansa 5. marraskuuta. Aamukymmeneltä alkavassa jumalanpalveluksessa saarnaa lääninrovasti Osmo Ojansivu. Messussa mukana ovat myös

Pirjo Silveri

Suodenniemen kirkko on Helsingin tuomiokirkon aikainen. Molemmat ovat arkkitehti C.L.Engelin piirtämiä ja molemmilla on sama nimi, Nikolainkirkko.

Turun piispa Kari Mäkinen, lääninrovasti ja Suodenniemen entinen kirkkoherra Antti Koivisto sekä nykyinen kirkkoherra Järventaus.

Musiikista vastaavat kanttori Esa Vähämäki, kirkkokuoro ja Tampereen kaupunginorkesterin entisistä torvisoittajista koottu kvartetti.

Messun jälkeen kaikille vieraille tarjotaan ruokaa seurakuntatalossa. Piispa Kari Mäkinen juhlaesitelmän aiheena on "Itsenäisyys-

ta identiteettiin". Seurakuntatalolle kootaan lähetysnäyttely Keniasta, ja seurakunnan lähetystyö ja diakoniatyö esittäytyvät.

Päiväjuhlan ohjelmassa on myös musiikkia, lausuntaa, kuvaelma seurakunnan historiasta ja Hannu Järventauksen kokoama kronikka Suodenniemen kirkkoherroista.

Suodenniemen seurakunnan 90-vuotisjuhla su 5.11. Juhlamessu kirkossa klo 10, sen jälkeen ohjelma jatkuu srk-talossa

Talkoolaisille katetaan joulupöytä

Jouluviikon maanantaina Tyrvään Pyhän Olavin kirkonrakentajille katetaan taas joulupöytä Vammalan seurakuntatalossa.

Talkoolaiset puolisoineen ovat tervetulleita yhteiselle aterialle. Tarjolla on sekä hengen että ruumiin ravintoa, ja samalla on oi-

va tilaisuus verestää niin kuluneen vuoden retkimuistoja kuin menneiden rakennusvuosien kokemuksia Siikasuolla tai Vanhankirkonniemellä.

Talkoolaisien jouluateria ma 18.12. klo 12 Vammalan srk-talossa

Pirjo Silveri

Viime vuonna kirkonrakentajien joululounaalle osallistui kuutisenkymmentä vierasta.

Kirkossa muistetaan vainajia

Pyhäinpäivä on hiljainen ja harvoin monien askeleet suuntaavat hautausmaalle.

Edesmenneiden sukulaisten tai ystävien haudalle viedään kynttilä, kukkia, jäkäläseppelä. Käytäntö on yleinen sekä Suomessa että eri puolilla Eurooppaa.

Vammalan seurakunnan kaikilla hautausmailla on lisäksi yhteinen muistelupaikka. Sinne voi viedä kynttilänsä silloin, jos oma läheinen on haudattu jonkin muualle.

Luterilaisessa kirkossa pyhäinpäivästä on tullut myös suosittu jumalanpalveluksessa käyntipäivä.

Useimmissa seurakunnissa on jo pitkään ollut tapana lukea jokaisen vuoden aikana kuolleen vainajan nimi ja sytyttää kynttilä hänen muistokseen, joko aamun messussa tai erikseen järjestetyssä hartaustilaisuudessa.

Vammalassa kaikkien viime pyhäinpäivän jälkeen poisnukkuneiden seurakuntalaisten nimet luet-

Pirjo Silveri

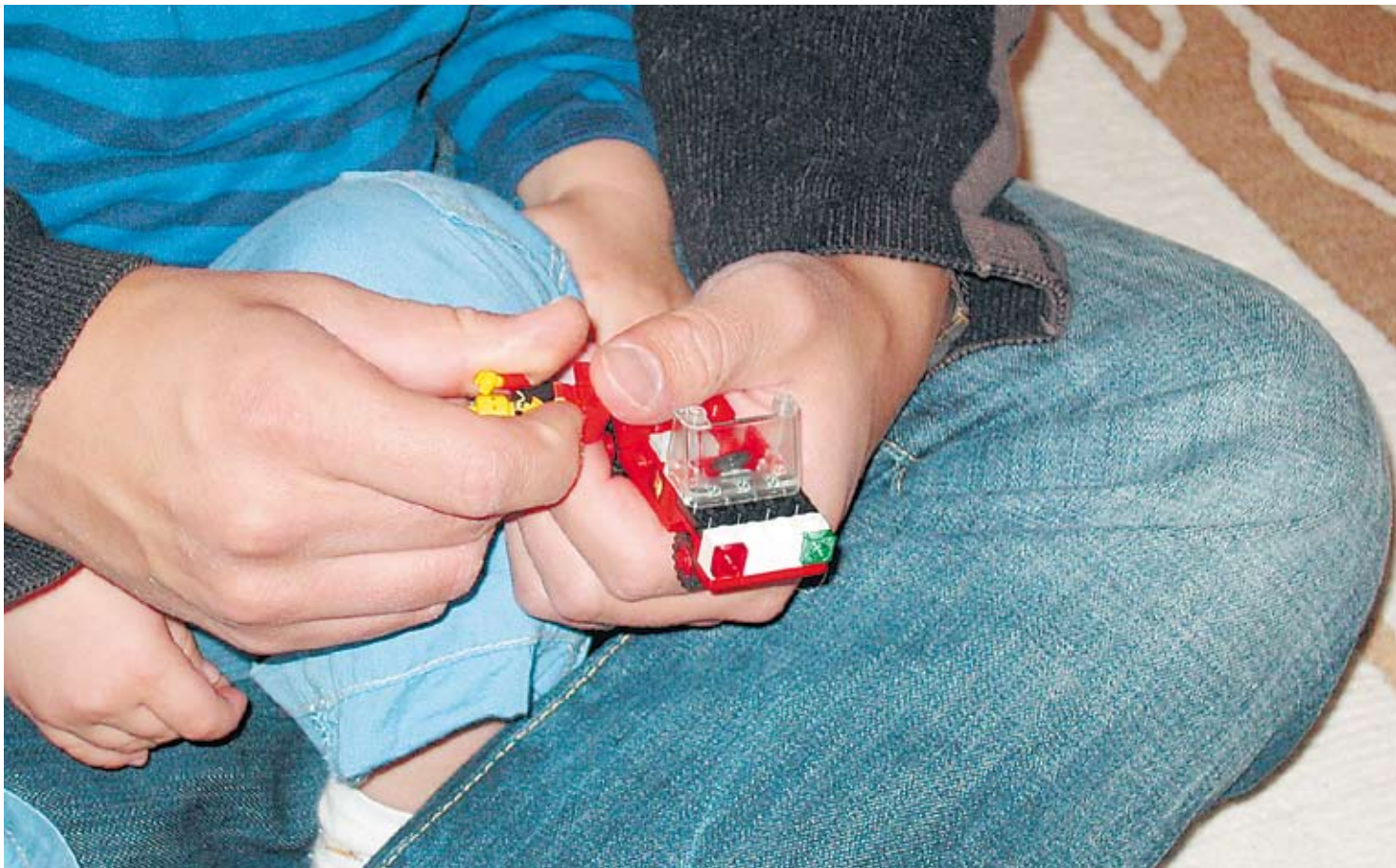
Pyhäinpäivänä moni vie kynttilän omaisensa haudalle.

taan ja heille sytytetään kynttilä Tyrvään kirkossa illalla. Lähiomaiset saavat henkilökohtaisen kutsun tilaisuuteen, mutta muutkin ovat tervetulleita hiljentymään.

Karkkulaisia ja sammaalaisia muistetaan lisäksi omassa kotikirkossa aamun messussa.

Vuoden aikana kuolleiden vainajien muistaminen pyhäinpäivänä 4.11.

klo 10 messu Karkun kirkossa (kappeli-seurakunnan jäsenet ja Karkkuun haudatut)
klo 10 messu Sammaljoen kirkossa (Sammaljoelle haudatut)
klo 18 iltakirkko Tyrvään kirkossa (kaikki Vammalan seurakunnan jäsenet)

Piijo Silveiri

Päivän kohokohta: Onnistuneesta lääkärireissusta Tiitus sai reippauspalkinnoksi retken Rautiaan. Jakoavainten, porien ja sahojen maailmassa pikkumies oli elementissään.

Sunnuntai 10.9.

Jumalanpalveluksessa Karkun kirkossa. Tiitus jaksoi hyvin kolehtivirteen asti, mutta sitten oli pakko viivähtää tuokio luonnon helmasa. Ulkona ihmettelimme kuusen naavapartaa ja katselimme, kun juna vilisti ohitsemme veturimiehen vilkuttaessa pienelle pojalle ja ehkä vähän isällekin.

Takaisin jumalanpalvelukseen tultiin juuri, kun ehtoollista alettiin viettää. Tuntui taas hyvältä polvistua koko perheen voimin Isän kasvojen eteen kuulemaan sanat ”Sinun puolestasi annettu. Sinun puolestasi vuodatettu.”

Siinä on elämän voima – syntien anteeksiantamuksessa. Sen varassa sitä lopulta jaksaa arkisen paineen keskellä; sen varassa, että meillä on rakastava ja armollinen Jumala.

Torstai 21.9.

Perhekerhossa Tiitus oli reipas ja jaksoi hienosti koko parituntisen session. Hän ei vielä leiki muiden kanssa, mutta seuraa sitäkin enemmän muiden touhuja.

Ajattelen niin, että lapsi tulee jo pienenä ottaa mukaan seurakunnan juttuihin, jotta niistä tulee luonnollinen osa hänen elämäänsä. Jeesuskin ”otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä”. Tätä siunausta emme vanhempina saa lapsiltamme kieltää. Tämä silläkin uhalla, että lapsi meluaa, juoksee ja tohottaa.

Iltapäivällä uni ei meinannut millään tulla, joten asettelin pojan pieniksi käynteisiin rattaisiin.

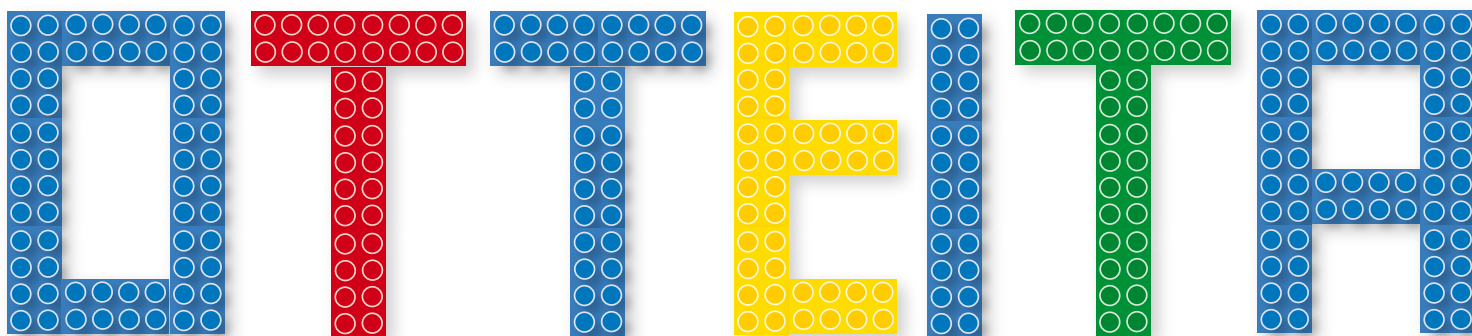
Ulkoilma teki tehtävänsä, mutta vasta tunnin lykkämisen jälkeen. Illalla jalat olivat aivan poikki, kun huonokuntoinen isä raahautui kotiovelle 2,5 tunnin päiväunikävelyn jälkeen.

Perjantai 22.9.

Peruspäivä jätti mielen virkeäksi.

Heti Johannan lähdettyä istutin Tiituksen pyörän selkään ja huristimme kohti ”kirkonkylää”. Ostimme miehissä Johannalle suuren ruusukimpun, ja vahvistimme perheen hyvinvointia hankkimalla purkkilisen Multitabs-vitamiineja. Illalla teimme kolmisen pienen metsäretken ja rakensimme maatalaa käpylehmineen.

Päivä kohokohta: Tiitus viihtyi reppuselässäni ensimmäistä kertaa elämässään. Tuntui jotenkin miehekkäältä kantaa omaa poikaansa harteillaan. Ehkä se on koti-isyyttä aidoimmillaan – minä, poikani ja minun toiveeni siitä, että poika olisi kerran isänsä päätä pidempi.

koti-isän päiväkirjasta

Pastori Markus Malmivaara tekee Vammalan seurakunnassa yhdenlaista historiaa: hän on ensimmäinen pappi, joka on jäänyt pienen lapsen hoitovapaalle.

Johanna-vaimo palasi äitiysloman jälkeen luokanopettajan työhönsä Kauvatsalle, ja Markus jäi vuorostaan vuodeksi kotiin kaksivuotiaan Tiituksen kanssa.

Koti-isä piti Paanua varten päiväkirjaa alkutaipaleelta.

Tiistai 8.8.

Mitä jos Tiitus ei nuku? Mitä jos Tiitus ei syö? Mitä jos Tiitus ei muuten vaan viihdy?

Vihreän koti-isän kysymykset sa-relevat töihin lähtevän vaimon päälle. Minkäs teet, kun hermostuttaa – melkein enemmän kuin töissä. Mutta vaimohan sanoo, että lapsen hoito on täyttä työtä. Se antaa oikeutuksen lievään paniikkiin.

Päivän kohokohta: Tiitus sulkee ulko-oven ja jättää meidät

ulos. Onneksi ulkona riittää lämpöä ja seinän takana asustaa mukava naapuri, joka avaa oven yleisavaimella. En kuitenkaan välttyä ajatukselta: Hyvin alkaa!

Maanantai 14.8.

Väsyttää. Aamusta alkaen täysin vetämätön ja höntti olo. Liekö johtunut viikon mittaan kertyneistä paineista vai itänaapurin savuterveisistä? Joka tapauksessa vauhtia oli pakko hiljentää, ja siksi tyydyin tekemään Tiituksen kanssa samaa muumipalapeliä seitsemän kertaa peräkkäin ja leikkaamaan vanhoista Tekniikan Maailmoista autojen kuvia.

Päivän kohokohta: Iltahetki Johannan kainalossa Hesarin pääuutisia tapaillen. Samanaikaisesti Tiitus näkee unta betonimyllyautosta ja telakaivinkoneesta – perheidyllä...

Tiistai 15.8.

Sydämessä läikähti: Sää tiedotus lupasi ukkosta oikein kunnolla.

Pikkupojasta asti olen isän kanssa luonnonilmiöitä ihastellut ja niistä iloa ammentanut. Jotenkin Luoja puhuu niin selvästi, kun salammat leimahtelevat ja taivas kolisee. Ihminen on silloin niin tavallisen pieni ja Jumala niin valtavan suuri.

Ukkoshulluuden oireet (omalla kohdallani tänään tyylipuhtaat):

1. Kaikkien mahdollisten säätiedotusten kuunteleminen
2. Herkeämätön taivaan merkkinen (mm. pilvet, tuuli, sade) tarkkailu
3. Ajaminen autolla ympäri pitääjää mahdollisten ukkospilvien löytämiseksi
4. Säännöllinen vierailu internetin ukkossivustoilla

Tiitus ei muuten pelännyt ukkosta lainkaan. Saankohan hänestä kaverin reissuilleni? Hän olisi kolmannen sukupolven ukkoshullu.

Keskiviikko 16.8.

Hääpäivän kunniaksi Tiitus hoi-toon ja muutama tunti kahdenkeskistä aikaa. Söimme upean päivällisen ravintolassa, nautim-

me kahvit, juttelimme niin kuin silloin ennen. Toki puhuimme myös hänestä, joka muutti kerralla rauhallisen arkemme noin kaksi vuotta sitten; eihän häntä voi unohtaa.

Illalla haimme Tiituksen hoidosta eikä hän tuntunut lainkaan huomaavan kun ilmestyimme ovensuuhun. Jotenkin on haikaa, kun meidän vauvamme on jo pieni miehenalku.

Keskiviikko 30.8.

Aamupäivällä päätimme käyttää Tiituksen lääkäriä. Korvat vaivasivat ja varmistus oli tarpeen.

Jo kotona alkoi hillitön itku, joka paheni entisestään sairaalan rakennusten tullessa näkyviin; lääkärikammi on ikävä asia lapselle ja koko perheelle.

Lopulta kaikki meni yllättävänkin hyvin. Tiitus ei huutanut vastaanotolla kuin 50 % normaalista ja isältä jäi muutama hikipisara valumatta. Saimme jo tutuksi tulleen Zithromax-kuurin, jota pistellään sitten kolmen päivän ajan.

Markus ja Tiitus Malmivaaran arkeen kuuluu paljon yhteistä touhumista sisällä ja pihalla. Perhosista ja luonnosta muutenkin innostunut isä haluaa tutustuttaa myös poikansa samaan maailmaan.

Piijo Silveiri